

Garriguella

Pep Jai denuncia: “El pagès català paga la contribució del camperol andalús”

Pàgina 11

Figueres
La CNT
farà public
un informe
sobre
l'habitatge

Pàgina 8

Castelló d'Empúries
Francesc Brossa: Un batlle socialista,
elegit
democràticament

Pàgines 14 i 15

Palamós
Problemes
davant la
construcció
de la
depuradora
d'aigües
residuals

Pàgina 13

Primer
Govern
de la
Generalitat

Pàgina 3

...y ahora en Figueras!!!

MUSICAL EIXIMENIS

Calle Vilafant, 51 - Teléfono 50 59 66

PIANOS
ORGANOS
INSTRUMENTOS
LIBRERIA
MUSICAL

MAXIMAS
FACILIDADES
DE PAGO
GARANTIA ABSOLUTA

Exclusivas:

YAMAHA

RAMEAU
GEYER
ZIMMERMANN
RONISCH
FORSTER
BLUTHNER
STEINWAY
HSINGHAI
HUPFELD
STEINBERG
SAUTER
WURLITZER
RIPPEN
HOFFMANN

HAMMOND

Alta Fidelidad - Discos - Cassettes
Gran surtido de guitarras

MUSICAL EIXIMENIS

Eiximenis, 18 - teléfono 20 63 86 - GERONA

Un Govern per a començar

Ha estat llarg i dificultós el part del primer govern de la Generalitat provisional. Allargat el plaç dues vegades — del 25 de novembre al 3 de desembre i finalment al 5— el mateix dilluns el President no ha deixat de rebre visites i de fer consultes de darrera hora.

Jo no sé encara quan escric aquesta secció si el nou govern ha satisfet almenys a tots els partits. Potser no ha satisfet prou a ningú i aquesta sigui la millor garantia de que ha estat la menys dolenta de les solucions. Ja dic que encara no ho sé. Esoric a últimes hores del dilluns, esgotant al màxim el tancament de l'edició de 9 PAÍS, quan només fa un parell d'hores que s'ha conegut la llista dels elegits:

Els consellers polítics ja eren coneguts amb antelació: Reventós i Triginer, pels socialistes; Gutiérrez, pels comunistes; Pujol, pel Pacte Democràtic i Sentís per l'UCD. Entre els consellers tècnics-i-polítics hi ha un home del President —Frederic Rahola, Governació—, un d'en Suárez, que abans era d'en Fraga i de jove era ultra a la Universitat —Joan Josep Folchi, Economia i Finances—, un lliberal d'Esquerra Democràtica —Pere Pi Sunyer, Cultura—, un comunista —Ramon Espasa, Sanitat—, un socialista —Narcís Serra, Obres Públiques i Ordenació del Territori—, un sindicalista d'UGT, recolzat pels socialistes —Joan Codina, Treball— un cooperativista de Valls d'Esquerra Republicana —Josep Roig, Agricultura.

Tinc la impressió que a nivell popular aquests noms no produiran massa emoció, més aviat la gent esperava trobar-hi més noms coneguts. Noms com el de Folchi, sobretot, poden produir fins i tot irritació.

En tot cas, cal tenir ben present les grans dificultats que hi ha hagut. D'una banda la necessitat de que el Consell reflectís els resultats electorals del 15 de juny a Catalunya, d'altra l'interès del Govern de Madrid que socialistes i comunistes no hi tinguessin massa presència. El President intentant trobar un equilibri quasi impossible i imposant la seva visió particular del tema, sobretot pel que fa a que les conselleries tècniques-i-polítiques fossin més tècniques que polítiques amb la marginació dels candidats que ja fossin parlamentaris.

La pugna Pacte Democràtic-Socialistes entorn de la Conselleria de Cultura s'ha resolt finalment a favor del Pacte, però d'altra banda els socialistes han aconseguit la seva pretensió de dues carteres tècniques. És aviat, de tota manera, per entrar en gaire consideracions. La presa de possessió serà divendres i caldrà veure el programa, la

composició de las comissions mixtes i si els equips de que s'envoltin els consellers són autènticament d'unitat o dels seus partits.

És un Govern per a començar. Potser, si ho mirem des d'aquest punt de vista és quan podem prescindir de consideracions exigents. Perquè també s'ha de tenir present: és un govern molt original. Amb molta esquerra, ben distint del de Madrid i de molts de l'Europa Occidental, però amb ben poques atribucions. Aquestes les haurà d'anar conquerint sobre la marxa. Li cal un vot de confiança, no solament dels partits, sinó també del poble. No se li pot demanar allò que no pot fer.

Nota pel P.S.C. Reagrupament. Com que jo tampoc tinc ganes de polèmiques que avorreixin al lector, em limito a ampliar el que deia a "La cursa dels Partits" (9 PAÍS, 23/29-XI-77) i era contestat a la Tribuna Política de la setmana següent. En poques paraules, el PSC Reagrupament ha anat a la deriva després de la mort de Pallach, com demostren primer les indecisions preelectorals abans d'aliar-se amb en Pujol, així com tota la actuació posterior.

Que el PSC-R va fer malament els càlculs preferint una aliança nacionalista que una socialista, s'ha sentit sovint a Barcelona de veu de més d'un dirigent. Ara, tot i els quatre diputats, no té cap presència al Consell de la Generalitat i queda en una posició marginal en la unitat socialista. D'altra banda, quasi al mateix temps que la secció de Figueres responia al meu article, es produïa una escissió important, invocant precisament diferències d'interpretació del pensament d'en Pallach. La seva pròpia vidua figura entre els dirigents d'aquesta escissió per la dreta.

Queda més que justificat, em penso, allò de "fills espirituals de Josep Pallach" i "pallaquistes" que de cap manera va ser escrit despectivament.

Pel que fa a l'origen dels vots del Pacte, per bé que és veritat que encapçalen la llista de Girona amb Paredes, tampoc cal deixar de valorar que Teresa Juvé, Vidua Pallach, no va treure els vots suficients per ser senador, a diferència de Francesc Ferrer (CDC).

Si us plau, si el PSC-Reagrupament va malament no en tenim la culpa els comentaristes, que certament hem de ser honestos i independents —això almenys els que escrivim a periòdics no partidistes—, però no pas objectius ni imparcials. Si no, on seria el comentari?.

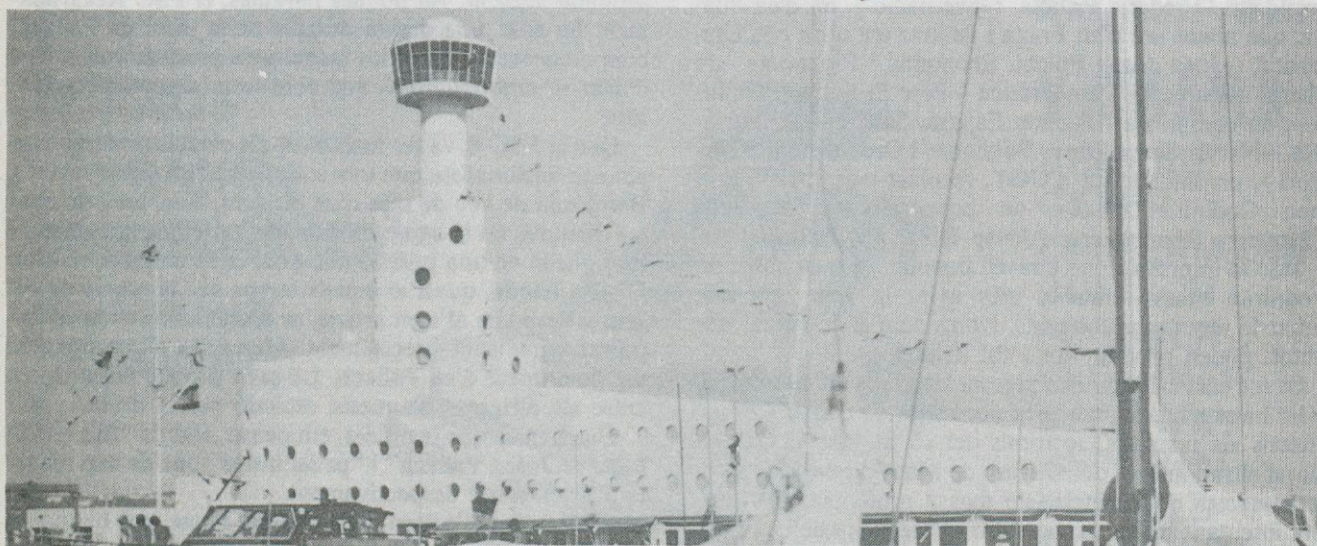
Sumari

• Ciutadans de segona categoria?, per Antoni Calvó	Pàg. 5	• Entre bastidors, per Samsó Oliver	Pàg. 20
• Brevisimo, por Alex	6	• Llibres, per M. ^a Àngels Anglada	21
• 6 x 9, per By Sens	8	• Crònica de la Societat, per Carles S. Costa	23
• Tribuna política	10	• Aquests artistes, per Narcís Pijoan	24
• El far de l'Empordà i la seva principal funció, per Rafael Torront Orri	18 i 19	• Bolsa de trabajo	30

ya será menos.
 Potser que aflixis...
 it can't ALL be true!
 exageras...
 C'EST UNE BLAGUE!...

No es extraño que las gentes más diversas muestren una espontánea incredulidad ante todo lo que ofrece Ampuriabrava. No lo han visto en ninguna otra zona residencial. La única respuesta es: Véanlo.

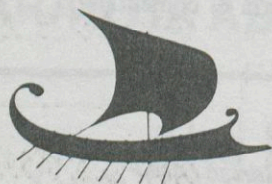
Véanlo todo

EDIFICIO "NAUTICO", con
 Puerto deportivo.
 Amarres a plazo fijo.
 Amarres transitorios.
 Piscina climatizada.
 Gimnasio, Sauna.
 Mirador panorámico.
 Restaurante y Snack-bar.
 Bar y Cafetería.
 Parking vehiculos.

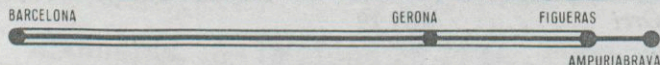

además:
 Aeródromo con talleres y hangares.
 Canales navegables.
 Embarcaderos colectivos e individuales.
 Campo de tiro.
 Playa de 2 Km. por 200 m. de ancho.
 Pistas de Tenis.
 Centros comerciales.
 Hoteles, Restaurantes, Cafeterías,
 Snack-Bars y Boites-Discotecas.

AMPURIABRAVA

LA MAS IMPORTANTE MARINA RESIDENCIAL DEL MEDITERRANEO

Castelló de Ampurias/En la Bahía de Rosas (Gerona)

Director general:

Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Coordinació:

Narcís J. Ferrer

Jordi Vallmajó

Secretari de redacció:

Juli Molons

Redactors i col·laboradors:

Xavier Amir

Maria Àngels Anglada

Joaquim Ballesteró

Martí Balló

Enric Frigola

Ferran Garrido Pallardó

Antoni Godoy

Jordi Gratacós

Ramon Guardiola

Jaume Guillamet

Joan Guillamet

Alfons Gumbau

Albert Gurt

Xavier de Lerma

Montserrat Minobis

Josep Maria Ortega

Narcís Pijoan

Josep Playà i Maset

Àngel Quintana

Jaume Quintana

Miquel Riera

Carles S. Costa

Josep Maria Salvatella

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Nuri Vallmajó

Montserrat Vayreda i Trullol

Torner Malé (fotografia)

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C

Telèfon 50 57 63

FIGUERES

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Departament de publicitat:

Josep de la Fè

Disseny publicitat:

Pere Prats

Fotocomposició:

Ingro, Fotocomposició/Servicios
BARCELONA

Impressor:

Vallesana de Publicacions, S. A.

c/. Calders, 21-25

SABADELL

Distribució:

Distribuidora dels Països Catalans

Edita:

EDITORA EMPORDANESA, S. A.

c/. Portella, 9

FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

Ciutadans de segona categoria?

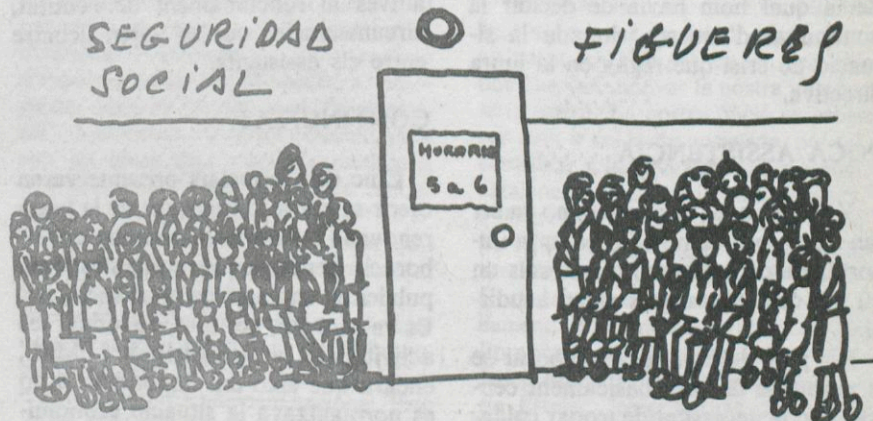
En una ciutat com Figueres, que respira bàsicament comerç i turisme, és perfectament normal que s'hi arrelin slògans com: "Figueres comercial i gastronòmica", i expressions d'una determinada mentalitat, d'una particular manera de veure, entendre i concebre la ciutat, també molt arrelada. Segons aquest esquema —que ha estat l'oficial i el vigent durant tots aquests llargs anys—, hem d'escarrassar-nos per tal d'aconseguir que la població presenti una façana amable i agradable, un aspecte extern abellidor, perquè sigui plaent de venir-hi a comprar o simplement a vagarejar.

Me'n guardaré pla bé de criticar aquest lloable afany de què la ciutat doni una simpàtica i graciosa imatge externa. Però m'agradaria remarcar que massa sovint, a la pràctica, aquest plantejament significa un oblit quasi total d'uns altres valors ciutadans que, al meu criteri, tenen una realitat interna: els figuerencs, els homes i dones que viuen i treballen a Figueres. Crec que no n'hi ha prou amb fer una ciutat on sigui agradable d'anar-hi a passar una estona, sinó que el que ens cal, sobretot, és fer una ciutat on sigui agradable de viure-hi. I això només és possible si s'aconsegueix una harmonia, sempre complexa, entre les necessitats que crea la vida comunitària dels ciutadans i les possibilitats reals del municipi de respondre-hi; i un equilibri, sempre difícil, entre les distintes zones de la població.

Fruit d'un poder polític centralitzador i d'una política de concentració capitalista, Figueres pateix avui —com tantes altres viles de la nostra geografia— d'un desequilibri brutal entre la demanda dels serveis necessaris per un desplegament humà dels ciutadans i l'oferta que fa i pot fer el poder municipal. I pateix també d'un gegantí desnivell d'atenció als diferents barris de la població per part d'aquest mateix poder. Tant és així que a voltes una comença a preguntar-se si no serà veritat que hi ha diverses categories de vilatans, si els habitants de segons quins indrets no se'ls considera ciutadans de segona categoria.

Antoni Calvo

Cop d'Ull

per Nuri

Brevísimo

EL PROBLEMA DE LOS APARCAMIENTOS

No cabe duda de que los comentarios que uno oye en la calle, el café o la peluquería, pongo por caso, nos dan continuamente la pauta de la ciudad. El tema de los aparcamientos se repite, día a día, en cuanto la circula-

ción se hace difícil o nos vemos obligados a dar vueltas y vueltas hasta encontrar un hueco para nuestro automóvil. Que en Figueres faltan aparcamientos' sobre todo subterráneos, que remediarían la mayoría de los agobios que sufrimos, es innegable. Su situación ya es cosa que un equipo técnico tiene que estudiar; lugares no creo que falten. De todas maneras, parte de la solución y al mismo tiempo de nuestra propia economía sería el que los figuerenses utilizáramos menos los coches para desplazarnos por la ciudad. Evitaríamos problemas y ahorraríamos combustible. ¿Verdad?

LOS MÉDICOS COLGADOS

Que nadie se escandalize por la alusión del titular. Se trata de una serie de caricaturas de varios médicos ampurdaneses que desde el pasado día 28 de noviembre "cuelgan" de las paredes de una sala del Casino Sport Figuerense. El artista autor, Eugenio González, plasma con mucha gracia y colorido a conocidos ga-

lenos de la ciudad y comarca. El propio Eugenio asistió a la inauguración y comentó la falta de algún retrato que esperábamos ver, pero que el artista barcelonés no expuso debido a que no quedaban como hubiera deseado.

MÁS TURISMO ESPAÑOL

Una de las últimas disposiciones del Consejo de Ministros permitirá a los españoles desplazarse a la mayoría de países europeos sin necesidad del pasaporte. La medida esperada desde hace muchos meses nos permitirá acercarnos más a Europa, y de seguro que nuestra comarca conocerá una mayor afluencia de viajeros españoles que con el D.N.I. podrán pasar la frontera del país vecino. Nos gustaría ver, los fines de semana, por nuestras calles, junto a los franceses, a otras gentes, seguramente en su mayoría barceloneses, dando aún si cabe más colorido a la ciudad e igualando un poco más las fuerzas de ese turismo permanente que el pasaporte nos restaba.

La Delegació de Joventuts Musicals no desapareix

Malgrat el desinterès dels aficionats, continuarà la seva tasca

(De la nostra Redacció).— Tal com era anunciat, va celebrar-se l'Assemblea General de Socis de la Delegació de Joventuts Musicals, en el transcurs de la qual hom havia de decidir la continuïtat d'aquesta, donada la situació de crisi que regna en la junta directiva.

POCA ASSISTÈNCIA

Val a dir que l'assistència no va ser tan nombrosa com feia esperar la importància de la reunió, ja que sols un 10 per cent d'associats varen acudir-hi.

Per part de la junta va exposar-se el motiu de la crisi, bàsicament centrada en la necessitat de trobar col·laboració entre els socis i també en l'estrètor de mitjans econòmics que difi-

culten força l'actuació de la Delegació de JJ.MM. Tot seguit es va donar compte de l'estat de caixa, de la situació dels cobraments i altres dades relatives al funcionament de l'entitat, circumstàncies que es varen debatre entre els assistents.

CONTINUÏTAT

Cinc dels associats presents varen oferir-se per a formar part de la junta renovada i altres brindaren llur col·laboració per a tasques concretes, com publicitat, captació de nous socis, etc. Es va acordar, per tant, continuar les activitats de la Delegació de JJ.MM., encara que això era impossible si no es normalitzava la situació econòmica. Per aquesta raó, s'acordà també intentar normalitzar els cobraments

d'aquí a fi d'any i a partir del 1978 doblar les actuals quotes.

En principi, la nova junta va acordar celebrar una reunió immediata, per tal de perfilar les línies directrius de la seva actuació i les realitzacions més properes.

MALGRAT EL DESINTERÈS DELS AFICIONATS...

La notícia, per tant, és que malgrat la poca assistència de socis, malgrat el desinterès demostrat pels aficionats figuerencs a la música, etc., la Delegació de Joventuts Musicals intentarà novament realitzar una necessària tasca de divulgació musical amb criteris més amples i renovats, encara que amb la recança del desinterès de la gent.

Una corba decreixent

(De la nostra Redacció, per Martí Carlé). -La crisi interna del PSC (r) s'ha mostrat d'una manera ben palesa, amb la sortida del seu sí de 53 militants. Entre aquests, hi ha la vídua Pallach, Cuitó, Carabén, Buiria, etc. Les seccions afectades són les de Barcelona, Mataró, Palafrugell i Figueres. En aquesta última, el problema era ben visible, donat que ja s'havia produït la suspensió temporal de militància a Narcís Oliveras i Pere Palahi.

Els escindits justifiquen la seva sortida, ja que el partit ha abandonat la línia de seu anterior secretari general, Josep Pallach. Les divergències podrien centrar-se en l'estratègia a se-

Comunicat del PSC(r)

La Secretaria de Premsa de la Secció Local de Figueres del PSC(r), ens ha tramès el comunicat següent:

"Davant les notícies i comentaris sorgits arran de l'abast, conseqüències i repercussions de la recent escisió en el PSC-R a la comarca de l'Alt Empordà, el Secretariat de la Secció Local de Figueres vol fer les següents precisions:

1.- L'escisió afecta a 17 militants d'aquesta comarca, a les que els escindits hi sumen dues baixes produïdes mesos enrera. D'aquest 17 militants: 16 són residents a Figueres i 1 a una població de la comarca.

2.- Entre els escindits hi ha els dos sancionats amb suspensió, fins el proper Congrès del Partit, pel Consell Politic del dia 29 d'Octubre passat.

3.- Entre els escindits d'aquesta comarca no hi ha cap Conseller Politic. L'únic que ho era (Per representació de la Secció Local de Figueres i no elegit pel Congrés del Partit, com ha dit algun diari) va perdre aquesta condició com a conseqüència de la suspensió abans esmentada.

4.- Contràriament al que s'ha dit, les baixes actuals no representen les dues terceres parts dels residents a Figueres, ja que el nombre d'altres registrades durant aquest darrers cinc mesos, compensen amb escriu el de baixes. Quant als residents a la comarca, hem de manifestar la constatació d'un creixement constant."

guir en les futures eleccions municipals. Mentre els oficials s'inclinen cap a l'apropament del PSC-PSOE, els cismàtics es troben en la línia de construcció d'un bloc socialista no marxista (sic).

L'anàlisi d'aquest fet s'hauria de buscar en la mateixa evolució del PSC (r), per tal d'entendre-ho. Tres fets l'han posat progressivament en una situació difícil i cada vegada més mancat d'una sortida política correcta.

El primer fet que va col·locar-lo en aquest circuit tortuós que ha caracteritzat la seva petita història, va ser el precipitat canvi de Reagrupament Socialista i Democràtic per Partit Socialista, el juny del 1976. D'aquí surt la polèmica entre la R i la C, per tal de diferenciar-lo amb el PSC, Congrés o de Reventós per a qui li agradi personalitzar. Aquesta acció li va fer rebre moltes crítiques, no estalinianes, com s'ha dit, sinó suficientment justes, tal com ho va demostrar el 15-J, en determinar qui és el veritable detentor de l'espai socialista.

L'òbit de Josep Pallach va representar un cop mortal a la trajectòria del partit. El fet es va produir el mes

de gener de 1977. Ell n'era l'ànima i constructor, totalment fet a la seva mida, i va ser impossible de trobar un substitut de la seva talla. A més, la seva mort va catalitzar les lluites personals en el seu sí, i que ara tot just surten a la llum.

El tercer acte va ser la seva incorporació al Pacte Democràtic. Els resultats electorals han demostrat que no ha aconseguit ser la suma del vot nacionalista i socialista. El vot de classe, d'esquerra, va anar fonamentalment cap als Socialistes de Catalunya i el PSUC. És obvi que el Reagrupament no va poder acostar i desviar el vot socialista cap a la coalició del Pacte; del contrari, aquesta fórmula hagués tingut uns resultats espectaculars.

Tots aquests fets han portat al gran drama del PSC (r). En no tenir una política coherent, no té un espai polític clar i consolidat que, en definitiva és el pitjor que li pot passar a un partit. La seva incoherència és clara, si recordem la seva història d'aliances. Primer fou la formació d'un Front d'Esquerres, abandonat a corre-cuita cap al Pacte Democràtic. Ara, Socialistes de Catalunya?.

Els escindits expliquen llurs raons

Els escindits del PSC(r) han adreçat una lletra a tots els seus companys, el text de la qual, entre altres coses, diu:

"Pensem que és un deure explicar-vos els motius que ens han portat a aquesta decisió. Creiem que, a casa nostra, a Catalunya, hi ha un ampli sector de ciutadania d'esquerra democràtica, que no vol ésser representat per sectors exclusivament marxistes. Aquest espai polític és el que volia representar el Reagrupament Socialista i Democràtic, una coalició d'esquerra, socialista, democràtica i europeista. Això, en realitat, era el "pallaquisme". I en virtut d'aquesta definició, patirem els atacs dels marxistes totalitaris, dels demagogs i dels sectors de centredreta."

Més endavant, la lletra continua així: "La mort de Josep Pallach va representar per al partit i els seus objectius un fort contratemps, que haguéssim pogut superar tots units. Objectiu que era la formació de la gran esquerra moderna, democràtica i inequívocament nacional. Però no ha estat així. Després de les eleccions, el partit ha practicat sistemàticament una política ambigua. Mentre a casa nostra

encara continuem amb la por burgesa d'ésser poc socialistes, al carrer hem continuat vergonyosament vinculats amb un centre respectable, però diferent."

"Tota aquesta confusió —es remarca en l'escrit— ha fet desaparèixer la confiança i l'esperit de companyonia absolutament imprescindibles per a la vida d'una organització socialista i democràtica."

Per últim, la lletra diu: "En definitiva, hem cregut que la nostra continuïtat en un partit tan allunyat, de fet, dels objectius que van motivar la nostra militància, seria estèril. La nostra opció és progressar com a col·lectiu socialista, per tal de contribuir a la gran formació d'esquerres catalanes, socialistes i democràtiques."

Entre els signants d'aquesta carta, hi ha els figuerencs següents: Narcís Oliveras, Salvador Diaz, Enric Trilla, Josep Cortada, Ramon Cortada, Aurèlia Guillard, Eduard Félix, Maria Carme Franquesa, Martí Batllori, Pere Palahi, Josep Maria Feixas, Albert Ventós, Maria Estalés, Josep Burgas, Joan Santos, Joan Beia, Joan Iglesias, Manuel Cansado, Romuald Ruiz, Gaietà Fernández, Josep Cardona i Pere Cardona.

L'Esquerra anirà sola a les eleccions municipals

(De la nostra Redacció, per M.C.).- Amb mitja sala plena del Jardí, diumenge passat va tenir lloc l'anunciat míting de l'Esquerra Republicana de Catalunya, a Figueres.

Va presentar l'acte Jaume Quintana, en nom de la secció comarcal. Tot seguit parlà J. Rull, de les Joventuts d'Esquerra. L'economista J. Clivillé, ja conegut per la seva conferència sobre els acords de la Moncloa, versà el seu parlament sobre el mateix tema. És curiós d'assenyalar la seva afirmació que els dits acords eren potenciats també pels comunistes, ja que el fracàs d'aquests acords produïrien una gran proletarització del país, aprofitada després pels comunistes per tal de fer la revolució. Víctor Torres, antic

secretari del tercer president de la Generalitat, l'empordanès Josep Irla, glossà la personalitat dels quatre presidents. Va acabar l'acte Josep Mª Poblet, el qual explicà la història de l'Esquerra. Fèu una crida a la militància, tot reafirmant el caràcter republicà del seu partit. Es va justificar la no presència del secretari general i únic diputat d'ERC, Heribert Barrera, donat que al mateix temps era en un acte públic a Gavà.

En síntesi, es donà suport a la política portada pel president Taradellas, tot dient que la formació del Consell de la Generalitat s'ha de fer des d'una òptica de servei a Catalunya, i es va criticar els altres partits i, en concret, aquells que hi fan una po-

sició de força, per tal que reflecteixi els resultats de les eleccions.

No cal dir que varen fer múltiples referències sobre la història de Catalunya dels anys 31-39, època en què l'Esquerra n'era el partit hegemònic.

Quant a les futures eleccions municipals, cal remarcar que el criteri d'ERC és d'anar-hi sols, llevat d'aquells llocs on l'organització sigui feble. En aquest cas, la secció té plena llibertat per a formar aliances electorals, amb l'única excepció d'UCD i AP.

Marina Rossell i Ramon Muntaner actuaren al Juncària

(De la nostra Redacció, per Josep Maria Ortega).-Sota l'organització de la Colla Sardanista Figueres, amb motiu del 25 aniversari de la seva fundació, es va celebrar al Juncària un recital de cançó catalana, que constituï un gran èxit artístic i de públic.

Marina Rossell aconseguí fer arribar les seves cançons a un públic divers, però essencialment juvenil. Tant fou així que el jovent seguia el ritme de les melodies de Marina Rossell, des de les butaques. Encara que amb poca experiència pel que fa als escenaris, la Marina s'hi "mou" força bé.

Ramon Muntaner, amb un grup molt ben format, aconseguí, per la seva part, també grans aplaudiments, malgrat que la seva actuació no assolí tot allò que el públic esperava d'ell.

La CNT lo darà a conocer

Un informe de la vivienda en Figueres

(De nuestra Redacción).- La Secretaría de Cultura y Propaganda de la Federación Local de la CNT de Figueres, ha dirigido a la opinión pública una carta con la que entra en polémica sobre diversos temas de actualidad, y en la que, entre otras cosas, dice:

"Queremos recordar al lector que la polémica que ha originado esta carta, surge en el momento en que, y en respuesta a una carta escrita a título personal por un militante de CNT, los señores presidentes de unas asociaciones de vecinos, se dieron por ofendidos y decidieron involucrar a esta organización".

"Quede claro, pues —continúa la nota—, que esta respuesta no se dirige en absoluto a los vecinos de los barrios en cuestión, a quienes en su lucha por una sociedad mejor apoyaremos siempre en la medida de nuestras posibilidades".

Después de recordar a los firmantes de la carta, es decir, a los presidentes de varias asociaciones de vecinos, que los trabajadores de la CNT también viven en barrios y que como integrantes de los mismos también tienen derecho a opinar sobre sus problemas, la nota pasa a atacar duramente a Sebastià Roig.

Como se sabe, el señor Roig es presidente de las Asociaciones de Vecinos de las calles de Girona, Besalú, Sant Pere, Portella y Plaça del Ajuntament y uno de los firmantes de la carta. La CNT aprovecha la nota para recordar a Sebastià Roig que está implicado en la cooperativa COVISA y termina anunciando que dará a conocer próximamente un informe sobre el problema de la vivienda en Figueres, en el que "saldrá a relucir —dice— toda la escoria de esta sociedad capitalista".

Activitats PSC(r)

La secció local de Figueres del Partit Socialista de Catalunya (r), ens comunica que, durant el proper cap de setmana, organitzarà els actes públics següents:

Dia 9, a les 8 del vespre, al Museu de l'Empordà, conferència-col·loqui sobre "La crisi econòmica", a càrrec de Joan Majó i Cruzate, membre del Comitè Executiu del partit.

Dia 10, a les 10 de la nit, a les escoles Sant Pau, conferència-col·loqui sobre "L'escola catalana", a càrrec de Francesc Esteve, membre del Secretariat Permanent del partit.

Dia 12, a les 8 del vespre, al Museu de l'Empordà, conferència-col·loqui sobre "Actualitat política", a càrrec de Joan Paredes i Hernández, diputat al Congrés per Girona del PSC-R.

JARDÍ D'INFÀNCIA "RAMON REIG"

Guarderia i activitats diverses durant les vacances de Nadal
Edat: de dos mesos fins a vuit anys

Horari: 8 a 1 matí
3 a 6 tarda

Mitja pensió i transports

Informació: telèfon 50.26.16

6 x 9

Por BY SENS

OTRA COSA PARA PEDIR A LOS REYES

El día es gris plomizo. Y, además, frío. Bastante frío. De ése al que no estamos acostumbrados. Hoy —mala suerte, hombre— resulta que va de gimnasia. Me entero poque dialogan la niña y la madre. Primero sobre las prendas que en un día como hoy, hasta que sale de la gimnasia, porque es el día señalado.

Però, no et pots posar pantalons, amb el dia que fa?

—No, no puc. La senyoreta no ho vol. Avui tenim gimnàstica...

—Però, no veus que tindràs fred amb faldilles?

—No ho vol, mamà, no ho vol...

Ya la tenemos liada. Naturalmente, ganan las faldas. Pero cuando pasa la niña se me remueve un síntoma de escalofrío. No está la tarde, ciertamente, como para dejar las piernas al aire, ni aun pensando en el calorcillo que pueda proporcionar la gimnasia. Dejo a James Joyce a un lado, porque no tiene culpa. Y es que se me va, porque se me filtra la tarde desapacible, las faldas, los pantalones, la gimnasia... Se me filtran preguntas que no tienen nada que ver con el problema —problema siempre, desde luego— en que estaban enzarzados los personajes de Joyce.

Pienso en la pista deportiva del Colegio San Pablo. Deporte... Deporte... Y es que me da pena. No recuerdo ahora lo que costó. Deporte... Deporte... Pero es que ya da pena desde el principio. Deporte... Deporte... Son los parches del deporte. Queremos hacer y la intención, claro, es buena. Pero siempre nos saltamos algo y nos encontramos de pronto, con esta tarde desapacible, al otro lado. Para poder hacer gimnasia habría que tener primero un gimnasio. Y, si no, exigirle al tiempo que sea bueno. Y si el tiempo no quiere ser bueno, que es lo que ocurre, que los que hacen gimnasia pudieran llevar pantalones. ¿Qué más da? El otro día por la tele, en un partido de fútbol, un portero llevaba pantalones y nadie le decía nada. Y era de primera división.

El diálogo todavía continúa, pero la cosa está hecha. Al final la madre también saca un parche:

—No tindrem més remei que demanar als Reis que li portin un xandal...

—Pobres Reis! Amb les coses que han de portar...

CAMBIOS

Alcanzar lo ideal tiene muchas dificultades. Por algo es ideal. Además, son necesarios muchos cambios. Por ejemplo, habría que empezar a aprender a decir: “Agafa fama i quedat despert”...

FENOMENO MASIVO

El miércoles día 30 de noviembre se produjo, como hacía tiempo que no aparecía, el fenómeno masivo partiendo simplemente del fútbol. A las 13,30 horas, cuando iba a empezar el Yugoslavia-España, se inició una semi-paralización en calles y carreteras que, realmente, era como para extrañar al que no sabía de qué iba. En aspectos considerables, mientras se desarrollaba el tenso encuentro, se producían silencios de tránsito como aquellos que nos enseñan de Nueva-York cuando se “entrenan” para una alarma atómica.

—Fan futbol, senyora Leonor — se oía decir en la escalera.

—Ah! Ja deia jo: quina calma més estranya...

A pesar de que con el resurgir político el fútbol haya bajado enteros —no tantos como en la Bolsa, pero en fin—, demostró que cuando la ocasión es decisiva, posee fuerza de fenómeno.

Después se reanudaron los ruidos habituales. Las situaciones anecdóticas, partiendo del partido, debieron formar una considerable espiral...

PARASITISMO, NO

Una “pintada” de Julián Marias en la prensa:

“Es el país el que tiene que sostenerse a si mismo. El descargar el peso sobre una fracción de él (la empresa privada o el Estado, tanto da) no es más que un engaño: el parasitismo es imposible. Y es la gran tentación de nuestra época, en que innumerables hombres y mujeres aspiran a ser parásitos totales o al menos parciales del conjunto, es decir, de los demás. En época de dificultades, cuando el salir al mar abierto o hundirse depende de un margen muy estrecho, nadie debe pretender ser parásito y, por supuesto, a nadie se le debe consentir.”

ORIENTACION

—Que podria dir-me si tenen un plànel on figurin els Bancs?

A EMPRESA CALEFACCIÓ I AIRE ACONDICIONAT DE GIRONA, CAPITAL, LI CAL VENEDOR PER A FIGUERES I ALT EMPORDÀ

Dedicació a mitja jornada, o a comissió, compatible amb altres feines. Millor persona connectada amb la construcció. Bones condicions i formació a càrrec de l'empresa. Es tindran en compte totes les ofertes.

Els interessats dirigir-se de dilluns a divendres, de 9 a 2, indicant la Ref. B/RR 1.128 a:

SELEX

DEPARTAMENT DE SELECCIÓ DE PERSONAL I ESTUDIS PSICOTÈCNICS

C/. Juli Garreta, 10, 1er. 2.ª

Tel. 21 18 00 - Girona

Reflexió

D'un temps ençà, i d'una forma progressiva, Catalunya i els catalans anem aconseguint els nostres objectius. Això no vol pas dir que ja ho tinguem tot, ni molt menys, però sí que se'ns han obert els conductes principals a través dels quals s'ha de desenvolupar la nostra tasca.

La situació és difícil. Són moltes les coses que s'han de fer. Tot de cop no crec que sigui possible. Caldrà donar prioritats, preferències; preferències que no seran excloents sinó retardatòries de tot allò que, encara que necessari, no és apremiant.

En Jaume Miravittles, en un recent article seu a "La Vanguardia" titolat 2.500.000.000.000, i referint-se al nou pressupost de l'Estat espanyol, deia que el problema econòmic que té el país no es resoldrà pas, o almenys no es resoldrà del tot, només amb mesures econòmiques, sinó que la solució per a sortir de la crisi és: treballar, treballar, treballar.

Pel que fa a nosaltres, també estic plenament convençut que el treball seriós i responsable en tots els nivells, l'objectivitat a l'hora de valorar els problemes i les situacions que estem experimentant dia a dia i un inquebrantable amor a Catalunya, valorant responsablement el compromís que això representa, han de ser els factors que ens permetin realitzar plenament com a país i, a conseqüència d'això, marcar en el concert de països de l'Estat espanyol, la pauta que per tradició, per voluntat i per mèrits ens mereixem.

Catalunya és un país on hi ha moltes possibilitats de treball. Encara que el sector agrícola és molt important, els llocs de treball venen donats per la indústria i pel sector turístic. L'esperit emprenedor dels catalans i la situació geogràfica del nostre país han estat motiu que molta gent recalés a Catalunya, cercant la seguretat que dona un lloc de treball fix.

Aquesta gent, la majoria totalment desarrelada del seu país d'origen, ha trobat enmig de nosaltres, mitjançant el seu esforç, la solució a les seves necessitats bàsiques, però jo em pregunto: se sent realment integrada a la nostra terra? Francament, em penso que no; almenys, no amb la intensitat que podria estar-hi. Causes? Suposo que n'hi ha moltes, però del que si estic segur és que, en el període de la dictadura, no va preocupar gens ni mica l'arrelament d'aquesta gent entre nosaltres. Tenien feina, pis i cotxe. Què més volien?

La satisfacció de les necessitats bàsiques no és suficient perquè un home se senti realitzat com a tal. Només arribarà a tenir aquest sentiment de realització quan ell, com a individu portador de determinats valors, per decisió pròpia esdevinguda de l'exercici del seu lliure albir, se senti solidari amb la societat que l'envolta, que participi dels seus problemes i de les seves satisfaccions, dels seus èxits i dels seus fracassos; en definitiva: que es comporti com un més del grup.

Si en qualsevol decisió ser objectiu és condició indispensable per a portar a bon terme la tasca, en aquests moments encara ho és més. Em sembla que tots plegats ens hem d'imposar serenitat, reflexió i prudència envers els problemes vigents. No és moment per a histerismes, siguin del color que siguin, ja que, en la majoria dels casos, no són més que instruments a mans de les demagògies.

Lluitar amb abnegació, fe i constància per amor a Catalunya crec que és el millor homenatge que podem fer, ara que es commemora el 37 aniversari de la seva immolació, a Lluís Companys.

Martí Sans i Pairutó
(Unió Democràtica de Catalunya)

Participa a todos sus clientes y amigos que hayan comprado participaciones de Lotería Nacional del **Sorteo de Navidad**, que el número 19.932 que figura en dichas participaciones ha sido consecuencia de un error, debiendo ser el número **17.932**.

Lo que comunica a los poseedores de los boletos y ruega pasen por su Establecimiento para serles canjeados por los del ya citado número **17.932**, antes del día 15 de diciembre de 1977.

Figueras, 30 de Noviembre de 1977.

Bústia**FELICITACIÓ I ADHESIÓ**

El Secretariat d'Esquerra Republicana de Catalunya a l'Alt Empordà, fent-se ressò del sentiment de la gent de tota la nostra Comarcal, vol fer arribar a 9 PAÍS la felicitació per la línia objectiva i plena d'eficàcia que aquest periòdic ha sabut dur a terme des de la seva fundació, i, especialment, aquestes darreres setmanes.

El nostre partit, que sempre ha defensat i defensarà el principi de llibertat democràtica en tota la seva àmplia expressió, només ha d'afegir que se sent completament identificat amb aquesta línia i forma tan honesta i professional d'actuar.

E.R.C.

Garriguella

“De 100 pessetes pagades a la ciutat, només 35 van al pagès”, digué Josep Vidal

(Del nostre col·laborador, Albert Carreras).— Organitzat per la secció comarcal de l'Alt Empordà del Partit Socialista de Catalunya (C), tingué lloc a Garriguella un important acte socio-polític sobre la problemàtica del camp.

Fou excusada l'assistència de l'Ernest Lluch, víctima d'un lleu accident de circulació. Parlà, en primer lloc, Josep M. Rauric, economista, membre del “Front Pagès” i especialitzat en qüestions agràries. Comentà la discriminació del camp, basada fins ara en una política aferradament capitalista i preocupada del màxim guany, encara que això provoqués el mínim creixement. La crisi del 1972 i les seves conseqüències. L'evasió de capitals després de la mort del dictador i la compra massiva de diamants per part de l'alta burgesia, per la seva facilitat d'amagar en passar la frontera i la seva cotització internacional.

Rauric insistí en la consolidació de la democràcia, com a objectiu prioritari, així com que la missió principal dels sindicats és la conservació dels llocs de treball. La política agrícola grinyola sobre dos eixos: la presència de la Generalitat en el camp amb la recuperació de finques i la creació de cooperatives per a comercialitzar els productes, i evitar la incongruència actual que possibilita que de 100 pessetes pagades a la ciutat sols 35 van al pagès. Recalcà, així mateix, i com a tasca urgent, l'elaboració dels serveis jurídics i tècnics de la Generalitat.

Josep Vidal (Pep Jai), diputat per Tarragona, amb emoció i nostàlgia explicà la impressió que li causà un míting d'una advocat que començava a destacar, anomenat Lluís Compans. En Pep Jai tenia 13 anys, i aquell interès inicial pels problemes polítics no ha sofert mai cap interrupció.

L'orador, paraula fàcil i exposició plana, encetà la seva xerrada fent història de la reforma agrària. L'explotació del gran capital de servei dels interessos d'uns monopolis, han portat a la situació d'enguany. Sense Seguretat Social, sense una adient política de conreus sense uns canals adequats de

venda dels productes agraris, sense una bona distribució de crèdits i amb unes xifres de contribució notoriament inflades, ja que el pagès català paga la seva quota i pràcticament la del camperol andalús, el camp ha anat esdevenint el sector empobrit i abandonat arreu de l'Estat espanyol. Lligat a aquest factor, es provoca la pèrdua de l'element jove que busca llocs de treball a la indústria. El promig actual d'edat dels homes del camp és de 55 anys.

Per a unificar comuns esforços i atacar de front la problemàtica agrària, Pep Jai explicà l'estructura de la “Unió de Pagesos”, organisme amb molta incidència a les zones rurals de Lleida i Tarragona. Es tracta d'un sindicat unitari, democràtic i independent de qualsevol partit polític, ja que en ell hi ha afiliats militants de diverses tendències, des de la UCD fins al PSUC.

La “Unió de Pagesos” vol defensar el masover, el parcer i el petit i mitjà propietari rural. Entre els seus objectius, figuren els següents: situar els preus dels productes del camp al nivell actual; fomentar unes autèntiques Caixes Rurals; crear canals propis de distribució; racionalitzar la producció i, especialment, posar en marxa cooperatives, on hi hagi una total representació de la pagesia dels pobles fins a arribar al control de la seva economia.

COL·LOQUI

Finalment, se celebrà un llarg col·loqui, en el transcurs del qual foren analitzats en profunditat el Pacte de la Moncloa, la transformació socialista i el Front Pagès del PSC.

La presència d'homes del camp de Castelló, Espolla, Vilajuïga, Cabanes i Roses donà fe de la importància del debat.

Profesores de Educación Física, en huelga

Unos treinta profesoras y profesoras de Educación física, que ejercen en distintos centros de enseñanza oficiales de la comarca, se han declarado en huelga de la misma forma que sus compañeros del resto del Estado.

En una reunió de la coordinadora de estos profesoras, que tuvo lugar el pasado día 30 en los locales de la delegación de Educación Física y Deportes de Girona, después de estudiar su problemática, decidió ir a la huelga indefinida.

La coordinadora pretende mante-

ner esta actitud hasta que se logre de la Administración el cobro de los atrasos, la equiparación a los otros profesoras de BUP y Formación Profesional, y un aumento de sueldo que sea igual, por lo menos, al de los PNN.

La mayoría de estos profesoras pertenecieron a la Secretaría General del Movimiento, aunque también se cuentan algunos que han hecho sus estudios en la Escuela de Educación Física.

1902 - 1977

AGRUPACIÓ MÚTUA DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

MUTUALITAT DE PREVISIÓ SOCIAL

DES DE 1902 OFERIM UNA ÀMPLIA
GAMMA DE PREVISIONS I D'AJUTS.

**DEFUNCIÓ • MALALTIA • INVALIDESA
ALTA CIRURGIA • ORFANDAT
PREMIS A L'ANTIGUITAT MUTUALISTA.**

SI VOSTÈ JA ÉS SOCI:

I no pertany a totes les nostres Seccions, pot sol.licitar d'inscriure's a les que vulgui, mentre no hagi arribat a complir 50 anys.

SI VOSTÈ NO ÉS SOCI:

Segurament l'interessa de conèixer punt per punt els beneficis que presta l'Agrupació als seus associats.

Poden ingressar com a socis de l'Entitat els homes i les dones que tenen una edat compresa entre els 16 anys complerts i els 40 anys no complerts.

A HORES D'ARA TENIM MÉS DE 190.000 ASSOCIATS.

Consideri l'eloqüència de les xifres següents:

Són quantitats satisfetes durant el passat mes de juny

Prestacions	Pessetes
Per DEFUNCIONS	15,5 Milions
» MALALTIES	19,7 »
» INVALIDESA	5,4 »
» ALTA CIRURGIA	17,9 »
» ORFANDAT	7,6 »

**DE MOLT BON GRAT FACILITEM INFORMACIÓ AL
NOSTRE EDIFICI SOCIAL, O BÉ PER CARTA
SI S'ESTIMA MÉS ESCRIURE'NS.**

Avgda. José Antonio Primo de Rivera, 621
(cantonada Via Laietana). Tel. 318 18 00 Barcelona-10

Próxima construcción de un centro estatal de E.G.B.

(De nuestro corresponsal, Xavier de Lerma).— El grave déficit de plazas escolares que registra la ciudad puede quedar en parte enjuagado con la próxima construcción de un nuevo centro estatal de E.G.B. que, según parece, se levantaría en terrenos que albergaron en otros tiempos la estación del desaparecido ferrocarril de vía estrecha a Gerona.

En efecto, tras una visita al ministerio de Educación y Ciencia por parte del alcalde de la ciudad y del presidente de la Asociación de Padres de Alumnos y Amigos de los Centros Oficiales de Enseñanza, se puede ya decir que se halla plenamente encarilada tal construcción para lo que, en primer lugar, el municipio debe hacerse con el solar de la antigua estación ferroviaria para cederlo, luego, al ministerio de Educación y Ciencia, el cual construirá su tercer centro en la población, con una capacidad para 640 escolares, funcionando 16 aulas.

AMPLIACION EN FORMACION PROFESIONAL

Por otra parte, y fruto asimismo de este viaje a Madrid, se sabe de la próxima salida a subasta de las obras de ampliación del Centro Oficial de Formación Profesional, con un presupuesto superior a los trece millones de pesetas.

También se ha anunciado, por parte de la Delegación Provincial de Educación y Ciencia, la próxima subasta de obras para la instalación de calefacción central en el centro "Gaziel".

Representants de les cooperatives vitivinícoles empordaneses, a Montpeller

Visitaren l'exposició SITEVI i la "Caisse Régional de Crédit Mutuel Agricole du Midi"

Aprofitant una invitació de la Caixa Rural, s'han traslladat a Montpeller una colla de representants de les diferents cooperatives vitivinícoles de l'Empordà. L'objectiu del viatge ha estat la visita a l'exposició SITEVI ("Salon international des techniques et équipements viti-vinicoles"), que ha tingut lloc durant els dies 22, 23 i 24 de novembre.

VISITA POSITIVA

En el parc d'exposicions de Frejorgues (Montpeller), s'hi aplegava tot tipus de maquinària vitivinícola, destacant entre altres les de collir raïms i

podar, poc conegudes encara al nostre país, però de gran interès cara a la seva possible utilització. S'hi trobava també una àmplia i variada gamma de productes relacionats amb el conreu de la vinya i l'elaboració del vi.

Els cooperativistes completaren la intensa jornada del dia 22 amb la visita, a la tarda, de la "Caisse Régional de Crédit Mutuel Agricole du Midi", que és una de les institucions finances amb més prestigi de França i un autèntic model com a organisme del crèdit envers el món rural.

Els cooperativistes desplaçats a aquesta fira foren prop de seixanta i

dedicaren el temps de la visita a l'observació del material exposat, podent-hi contemplar també algunes demostracions pràctiques de la maquinària exposada.

Cal valorar aquest tipus de visita col·lectiva com a molt enriquidora i positiva, i és d'esperar que temps a venir sorgeixin altres iniciatives, particulars o no, que serveixin per a accions en comú del cooperativisme de la nostra comarca.

J. Playà

Garriguella

Cartell-dibuix sobre la Festa Major d'hivern

François Garnier, pintor francès que resideix a la població, n'és l'autor

(Del nostre corresponçal, Josep Playà i Maset).— El pintor francès François Garnier ha confeccionat un cartell anunciador de la Festa Major d'hivern, que tindrà lloc els propers dies 10 i 11. El dibuix, que ha estat profundament reproduït, serveix com a anunci de la festa, alhora que com a vehicle comunicatiu de la vida de Garriguella. Els ceps i el vi, un pa de pagès, la sardana i les quatre barres i una panoràmica del poble configuren aquest senzill, però original cartell.

GARNIER I LA SEVA PERSONALITAT ARTÍSTICA

El seu autor, F. Garnier, nascut a l'Havre el 1935, resideix durant part de l'any a Garriguella, talment com el pintor aragonès i company seu S. M. Félez. Aquest estiu ambdós han exposat a la galeria Vallès, de Figueres,

juntament amb J. Canes, J. Ponç i Evarist Vallès. El primer, a més, té oberta actualment una exposició a França i en prepara d'altres per les nostres terres.

La inquietud artística i social de Garnier respecte del nostre poble i país (del 1975 té "Hommage à cinq jeunes antifranquistes fusillés"), l'han portat a l'elaboració d'aquest dibuix, que tot i no ser propi del seu estil és, en canvi, coherent amb el seu tarannà. La inseguretad de les línies i la rudesia del traçat s'adiuen amb un dels seus lemes preferits: "Être instable ou ne pas être". La incertesa i el dubte en la raó com a posició més crítica i més vivencial de l'home.

Aquest cartell és una bona mostra del que ha de ser la relació entre l'artista i el poble, fugint de l'elitisme en favor d'una sensibilització cultural a l'abast de tothom.

Palamós Problemas con la depuradora

(De nuestro corresponçal, J. F.).— En el transcurso de una reunión informativa habida entre partidos políticos, Consorcio de la Costa Brava, ingenieros de la Confederación Hidrográfica del Pirineo Oriental y representación del Gobierno Civil, los partidos políticos expusieron los puntos problemáticos de la prevista mancomunidad para la estación depuradora de aguas residuales de la zona (Palafrugell-Palamós-Calonge), y que son éstos:

1.— La impopularidad de ubicar en Palamós la depuradora de las aguas negras de la zona.

2.— La sospecha de colaborar a la implantación de un monopolio a través del Consorcio de la Costa Brava y su concesionaria al detentar el mantenimiento de todas las depuradoras costabravenses.

3.— La total omisión de otros criterios que pudieran aportar otras opciones de eliminación de las aguas negras.

Precisamente, en base a estos puntos, se ha pedido un estudio profundo acerca de la verdadera necesidad y conveniencia de centrar en Palamós la depuradora de la zona.

Castelló d'Empúries: Francesc Brossa i Anglada

En deixar la variant que continua cap a Roses, i tot passant pel damunt de la Muga, feia jo memòria sobre la polèmica que es formà quan la històrica vila de Castelló d'Empúries va quedar marginada de la carretera comarcal.

—*Senyor Brossa: ha estat o no ha estat beneficiós desviar el tràfec?*

—Encara que, al principi, la gent no va rebre gaire bé l'obra, ara tot-hom s'adona que ha resultat beneficiosa. El qui vol venir al poble, ho fa igual; tenim més tranquil·litat i, sobretot, hi ha un perill menys. Recordi que quan la "general" passava per aquí, van haver-hi alguns morts.

UN BATLLE TOT ESPECIAL...

A l'Ajuntament hi ha una barreja d'antic i de modern que li dona certa gràcia. El despatx del batlle és petit i rublert de mobles. Això fa que la conversa segueixi per camins acollents.

—*Quan i com va ocupar aquesta cadira?*

—Pel febrer farà dos anys. Vaig arribar a l'Ajuntament, quan es posà en pràctica la nova Llei de Règim Local, que preveia l'elecció dels alcaldes pels regidors. Després d'un intercanvi d'opinions amb diversos sectors del poble per a valorar la possibilitat de fer

una candidatura popular, vaig ésser designat per a presentar-me. Un grup de gent va assumir la campanya de la recollida de signatures que m'avalessin. I això, sens dubte, resultà definitiu per a la meua elecció.

—*És alcalde, però no pas "Jefe Local del Movimiento"...*

—En ésser el primer batlle de Castelló que, des de la guerra sortia elegit amb l'aval popular, no tenia perquè mantenir uns lligams polítics amb l'antic règim. És per això que vaig poder eludir sense complicacions la dualitat de càrrecs, cosa que fins aleshores no es podia evitar. Conseqüents també amb la mateixa idea, des del Govern Civil, el titular del qual era llavors el senyor Regalado Aznar, em varen negar la confiança de designar-me delegat governatiu. També, en aquest aspecte, sóc únic.

—*Com van les coses després del 15-J?*

—Si hem de tenir en compte els resultats electorals a la vila, hi haurien tres forces molt definides i equilibrades: PSC (c), UCD i CDC; a llarga

distància d'AP i PSUC. Però la realitat és que la nostra vida política és totalment inexistent, fins al punt que els partits no han demanat mai cap contacte amb el consistori. Tot això, plantejarà problemes temps a venir, si no canvia, perquè és un símptoma ben trist de la poca inquietud ciutadana del poble.

—*I vostè, es pot definir políticament?*

—Sí; sóc militant del PSC (c).

—*Hi ha unitat dintre el seu equip?*

—No; ni crec que sigui desitjable.

És, a través de les diverses opinions contrastades, quan és possible de prendre decisions i donar caràcter al consistori.

URBANISME, ENSENYAMENT I SANITAT

—*Si li sembla bé, podriem tocar l'assumpte urbanisme...*

—Aquí, en aquest punt, sempre es plantegen problemes. El que fem, de moment, és tramitar el Pla General d'Ordenació del Municipi, cosa que farà possible en l'esdevenidor tenir unes línies clares d'actuació. Mentrestant, però, fem front a diverses obres. Estem pavimentant els sectors oest i est (7 milions de pessetes això sol...); posem nova tota la il·luminació, etc. També una comissió integrada per un enginyer de camins, un arquitecte, un aparellador i un enginyer industrial, està elaborant l'informe corresponent, per tal de veure si pot passar a l'Ajuntament la segona part de l'"Ampuriabrava", cosa que ha demanat la urbanitzadora. De la primera part, ens en vàrem fer càrrec el novembre del 75.

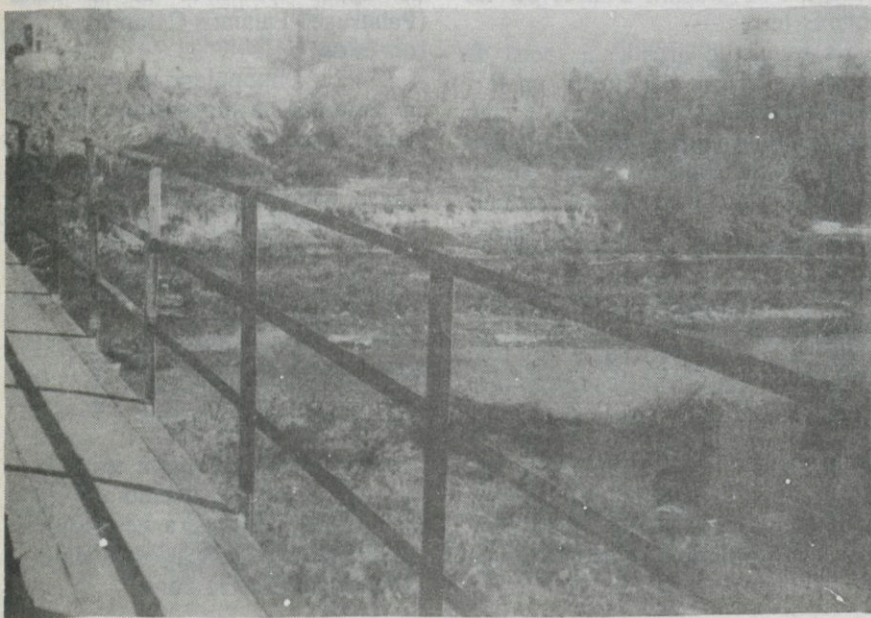
—*Aleshores, més problemes...*

—És clar. Ja, en aquests moments, els crea el sector turístic pels desbordaments que provoca a l'estiu als serveis municipals, poc preparats per a atendre totes les necessitats que es presenten.

—*I les construccions?*

—La cosa està força bé. Però encara n'hi ha, de problemes. Hi ha gent que comença a construir sense llicència. Però també cal dir que enguany, i en aquest tema que tractem, tenim un

La Muga baixa bruta. Un perill denunciat constantment.

A Castelló també es retolen en català places i carrers.

gran ajut per part del governador, senyor Mesa.

—*Passem a l'ensenyament.*

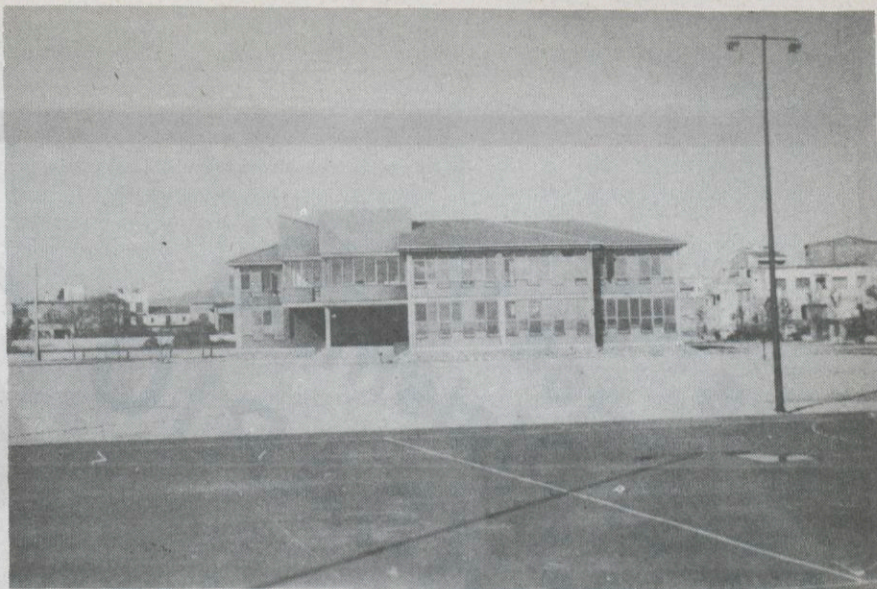
—D'acord. Tenim un grup escolar que havia d'ésser de concentració, però les seves possibilitats han quedat superades per raó del cens de la població. Tant és així que ja hem previst per a l'any vinent l'ampliació del centre amb quatre aules més. Per altra banda, estem gestionant amb l'Associació de Pares d'Alumnes la creació d'una guarderia infantil, que resoldria un problema per al sector laboral de la població.

—*Sanitat.*

—El mateix que dèiem dels serveis públics, podríem aplicar-ho als serveis sanitaris durant l'estiu. El poble queda desatès per una cosa molt clara: el metge viu a l'"Ampuriabrava". Aquesta circumstància crea molt malestar al poble. Però no podem fer-hi res, ja que l'esmentada urbanització també és del terme municipal de Castelló d'Empúries. Les normes permeten aquestes incongruències. Molts dels problemes s'han de resoldre per part del practicant. I encara si almenys hi hagués una bona harmonia entre ells...! També crec que l'Ajuntament hauria de disposar d'un consultori i una ambulància pública. I no em cansaré d'insistir en el greu perill que per a la salut pública representa l'estat deplorables en què es troba la Muga, en no disposar Figueres d'una estació depuradora d'aigües residuals. Estem tips de denunciar aquest fet als organismes oficials...!

AIGUAMOLLS: UNA QÜESTIÓ DELICADA

—*Ara, una qüestió que ja deu suposar que li demanaré: Port Llevant i aiguamolls.*

El grup escolar municipal.

—Tot plantejament ha de suposar alternatives de progrés per al poble. Econòmiques, socials, etc. No es pot pas parlar dels aiguamolls com a un cas aïllat. La planificació del futur de la població ha de respondre a un Pla d'Ordenació de la zona, racionalitzant les activitats i no fent-ho dependre del turisme. Cal pensar tot replantejament en base a les possibles capacitats executives de la Generalitat, la

tan elaborant les normes que han de regular les properes eleccions.

—*Vol dir quelcom més?*

—Sí; si m'ho permet, li diré que crec que "Els batlles a la picota" no s'adiu amb allò que el seu títol sembla indicar. Les entrevistes que hem seguit fins ara, més que una autèntica "picota", semblen una plataforma per a avalar i potenciar unes actuacions de cara a les "municipals" d'uns ho-

Aiguamolls: "El poble, totalment favorable a la urbanització"

qual hauria de poder-se pronunciar amb força sobre els parcs naturals i les reserves ecològiques.

—*I la seva postura?*

—En qualsevol cas, la meva postura serà evitar que entrin en contradicció els interessos generals de Catalunya i els del poble de Castelló, que, en aquest cas concret, són totalment favorables a la urbanització. Com a alcalde, em dec als interessos del poble, encara que considero que els aiguamolls en fugen i formen part d'un context més ampli: els dels interessos ecològics generals de Catalunya.

ALTRES CONSIDERACIONS

—*Una pregunta obligada. Què pensa fer quan arribin les "municipals"?*

—Crec que és precipitat contestar en aquest moment, quan encara s'es-

mes que han estat designats a dit i que han actuat d'esquenes als seus pobles i que, per tant, no haurien de tenir a 9 PAÍS un espai de propaganda electoral, sinó de denúncia oberta i clara.

—Veurà, senyor Brossa. 9 PAÍS no coneix la problemàtica de totes les poblacions de la comarca. La idea d'obrir les nostres pàgines als batlles obeeix al propòsit de donar-los l'oportunitat d'explicar com van els ajuntaments que presideixen. Els ciutadans seran, en tot cas, els qui, si no estan d'acord amb allò que el seu alcalde diu, podran manifestar-se lliurement.

L'entrevista s'ha acabat. El senyor Brossa ens ha acomiadat d'una manera molt cordial. Deixem Castelló d'Empúries amb recança. És un lloc on sempre hom vol tornar...

Juli Molons

10 de Diciembre
ANIVERSARIO

Viviendas Juncal
Carretera de

Tel. 50 19 03

Con este motivo les
ofrecemos nuestra

**¡OFERTA
ANIVERSARIO!**

Presentacion
Amnigo

Carria Parc-Bosc
Llers, s/n
FIGUERAS

Un año
al servicio de
Figueras y comarca

**¡¡ Congelamos
precios!!**

Degustación gratuita de:

Caramelos y galletas "Virginias"

Champán "Rondel" Reserva especial

Productos lácteos E. Quera

Chamburcy

La Casera

Findus

Mc. Cain

El far de l'Empordà i la seva principal funció

Per Rafael Torrent i Orri
(Cronista oficial de la ciutat de Figueres)

Aquest escrit no pretén ser cap recitació del ben documentat article que signa J. M. Company, publicat fa poc en aquest periòdic. Només vol ser una ampliació, tot aprofitant l'avenç per lloar la tasca feta per un grup de joves, del qual ell forma part, amb el bon propòsit de fer canviar el nom oficial del seu poble, Alfar, per El Far d'Empordà.

Donada per certa l'existència en

aquesta vila, en l'època medieval, d'una talaia o torre de senyals que de nit servia de guia per als navegants del golf de Roses, crec que no era aquesta la seva funció principal.

El Far d'Empordà, per la poca potència lumínica dels fars medievals, només podia ser útil als navegants d'una zona marítima no gaire extensa, tot i ser admès amb criteri ben optimista. És de creure que la seva prin-

cipal funció era la de reflexar llum als camins de tots els rodals, perquè els vianants de nit o capvespres, persones i carruatges, poguéssim saber que estaven inundats per les aigües.

Sabut és que en pocs segles les muntanyes han perdut alçària, les zones litorals s'han engrandit i la mar s'ha fet enrera. Però no és cosa tan sabuda que, en l'Edat Mitjana, pels rodals del turó d'El Far, hi havien moltes llacunes, algunes de força grandària, actualment desaparegudes. Encara no fa cent anys, a l'Estany de Roses o Caseta de l'Estany hi havia quatre pescadors, on es dedicaven al seu ofici.

En el terme municipal de Ciurana, l'indant amb el d'El Far, hi havien tres estanys: el major, anomenat Púbol, el qual uns cent anys enrera la seva extensió normal superava un poc els 500 metres de circumferència; l'anomenat Pou glaçat es desguassà abans; i el tercer, conegut amb el nom d'Estany Petit, encara no estava desguassat fa un segle i era el més pregon.

Que el cabal dels rius ha minvat ho posa de ben manifest el cas de l'antiga riera de Galligants, avui convertida en un modest torrent. Són moltes les persones no pas analfabetes que m'escolten amb posat incrèdul, quan hom els diu que, l'any 1887, a Figueres hi havia 26 blanqueries o adobaries, algunes força importants, dedicades a assaonar —*curtir*, en castellà— pells, servint-se de les aigües del Galligants.

Per ser llavors les pluges més freqüents, ben sovint les aigües dels estanys, rius i torrents sortien de la llera mare per a inundar els conreus i els camins.

Abans de construir-se el castell i església d'El Far, ben segur que ja allà s'hi havia alçat una torre o talaia amb un far, obra dels monjos de Sant Pere de Roda, doncs en documents del segle X aquest lloc és anomenat *Farus*.

Detall de l'església de Sant Martí.

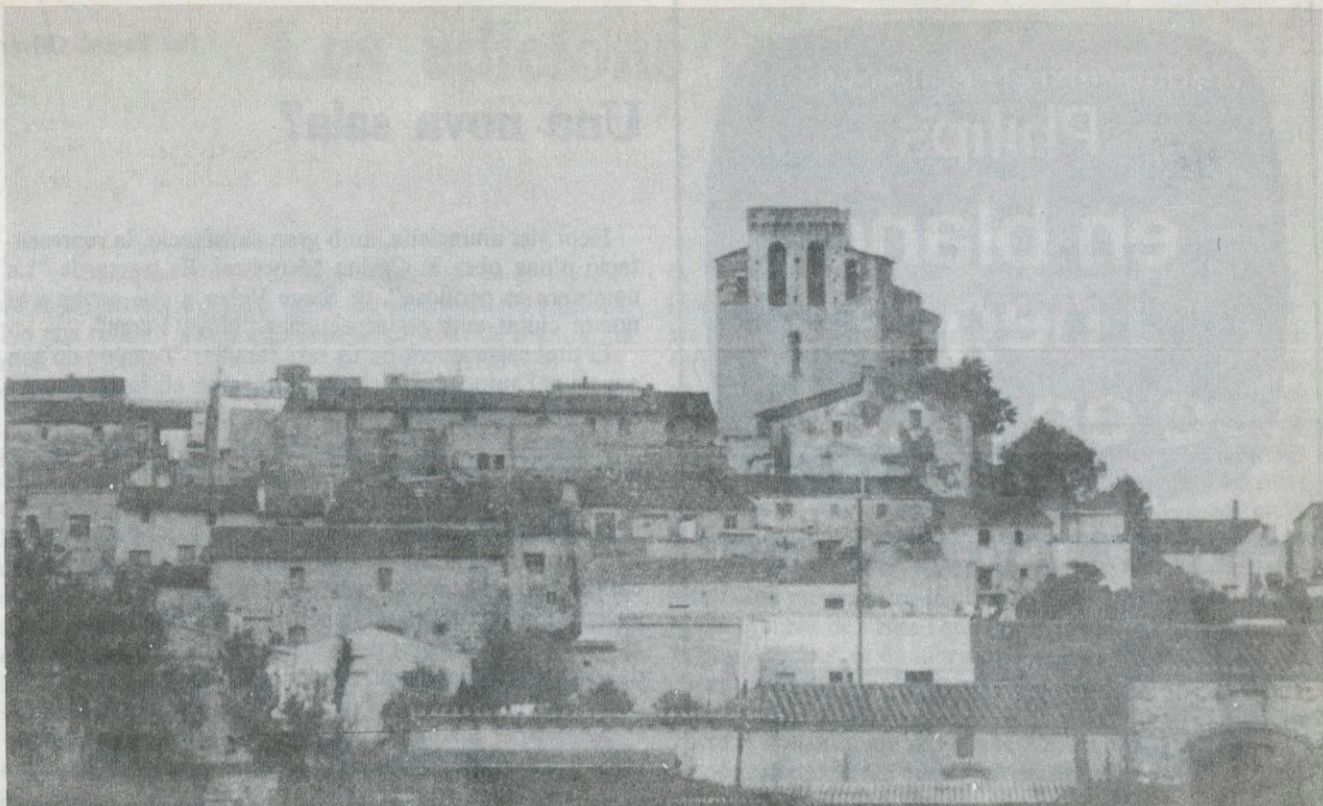
roure

OBSEQUIS DISTINGITS — CERÀMIQUES EXCLUSIVES
ESPELMES NADALENQUES

FIGURES PESSEBRE — NENS BRESSOL

Sant Cristòfol, 12 - Tel. 50 03 57

FIGUERES

Vista general d'El Far d'Empordà.

El castell i la seva magnífica església romànica fou construït l'any 1299 pel comte d'Empúries Pons Huc IV, també constructor del castell de Sant Salvador de Verdera, acabat d'edificar setze anys abans, el millor observatori de l'Empordà, des d'on feia vigilar tots els moviments marítims.

El monestir de Sant Pere de Roda va permetre a l'esmentat comte la construcció del castell d'El Far, amb la condició de no poder servir per anar en contra de l'abat, ans el contrari, tenia el deure de defensar-lo sempre.

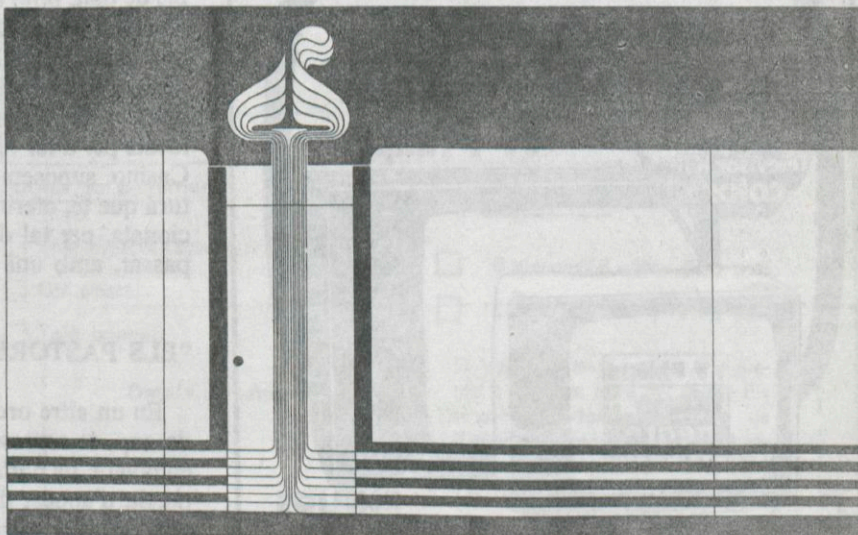
El castell d'El Far era l'avantguarda del comtat d'Empúries, enfront de l'avui desaparegut castell de la vila reial de Figueres, alçat l'any 1267, dos poders moltes vegades en pugna.

En temps medievals, els fars més senzills eren fogueres de senyals. En els més importants, la propagació de la llum es feia per reflexió, mitjançant miralls. Hom creu que era rotatori el far construït pels monjos de Sant Pere de Roda, homes d'una gran cultura, com ho palesa el valuosíssim còdex romànic d'aquell monestir, que s'emportà el mariscal Noailles, actualment conservat a la Biblioteca Nacional de París.

Per tant, és de creure que els refle-

xos d'aquest far també eren visibles des de bona part de la riera de Galligants, riu Manol i la calçada romana —la Via Aurèlia, enllaç de Roma amb la Gàl·lia i Hispània—, des de més enllà del Pont del Príncep i de Pont de Molins, límit de frontera entre el comtat d'Empúries i el comtat de Besalú, aquest incorporat al reialme de la Casa Comtal de Barcelona, des de la mort sense descendència del comte de Besalú, Bernat Guillem III.

Cal esmentar uns remots fets que poden haver influït en el nostre tema. Foren els rodís els que fundaren la colònia grega de Roses, sota la seralada de Rodes, la qual donà nom al monestir. No fóra gens estrany que els seus monjos volguessin imitar, encara que fos modestament, el famós far nomenat el Colós de Rodes, destruït per un terratrèmol als 56 anys de la seva construcció.

disseny mobiliari **canaleta** c/. Sant Llätzer, 60 figueres

Adquireixi el seu televisor

Philips
en blanc
i negre
o en color

establiments

Albert

Monturiol, 13
i Peralada, 13
FIGUERES

els compradors
exigents prefereixen
tv Philips

Philips
Televisor K11
color

PHILIPS

Entre bastidors

Per Samsó Oliver

Una nova sala?

Hem vist anunciada, amb gran satisfacció, la representació d'una obra al Casino Menestral. Es tracta de "La cambrera és perillosa", de Serge Veber, i que arriba a la nostra ciutat amb els espectacles "Nova Farsa".

El títol segurament no us serà familiar. Tampoc no són coneguts l'autor ni el director, ni tan sols els intèrprets. El gènere al qual pertany, el vodevil, és un gènere considerat com a menor. Un gènere que, per cert, no se li dóna massa importància i que sovint se'l menysprea, encara que moltes vegades amb raó.

Però el fet és realment més important del que sembla. Perquè amb aquesta obra es recupera per a la ciutat un local per a fer-hi representacions. El "Casino Menestral Figuerense" s'incorpora novament als diferents locals de la ciutat, on es farà teatre de manera més o menys continuada, però que al capdavall contribuirà a fer arribar l'art escènic a un cert sector del públic i que, en aquest cas, serà el més proper a aquesta societat, que potser refusa d'entrada altres manifestacions artístiques més intel·lectualitzades en el seu aspecte exterior.

Recordem que el Casino Menestral, en una època no molt llunyana, havia acollit la companyia "Arlequin" que estrenà en el seu escenari obres tan conegudes com "La muerte de un viajante", "Cuando las nubes cambian de nariz", "Los blancos dientes del perro", "Los intereses creados", "Tres sombreros de copa", etc., i d'altres tan populars entre nosaltres com "La Rambla de les floristes", "L'auca del senyor Esteve", "L'amor venia en taxi", etc. Després d'aquesta època d'esplendor, l'entitat declinà: fou més impulsat el ball, que era més rendable, i s'inauguraren les sales de joc, fins que tancà les portes de la sala.

Per tal de renèixer, la nova junta va fer considerables reformes, fins al punt de canviar-la per una discoteca. Però no per això va quedar arraconat l'escenari, sinó que, al pis de dalt, hom construí una modesta sala, on ja s'han fet diversos actes. El local, a diferència de l'anterior, no reuneix massa condicions, sobretot des del punt de vista tècnic, per a fer uns grans muntatges, cosa, d'altra banda, comuna a la majoria de locals de la ciutat, els quals són ideats per a fer-hi cinema. Com que aquest no és el cas del Casino, suposem que, dintre les limitacions d'infraestructura que té, oferirà des del seu escenari més obres als afeccionats, per tal de continuar el camí que s'inicià dissabte passat, amb una obra "tan poc important".

"ELS PASTORETS"

En un altre ordre de coses, tenim notícies que, com cada any, es representaran a Figueres "Els Pastorets". Més endavant, us parlarem del significat i de la possible importància d'aquest tipus de teatre, així com dels dies i de la gent que posarà en escena "El primer Nadal dels pastors".

Les edicions facsímils

Per Maria Àngels Anglada

Les tècniques modernes han possibilitat la divulgació, entre nosaltres, d'aquest tipus tan interessant d'edicions. No ens referim pas a les edicions de luxe, de manuscrits molt il·lustrats o llibres a preus inabastables, sinó a edicions facsímils a l'abast d'un ampli sector de lectors.

Concretament, ara tinc davant meu dos llibres tan simples com correctes: "La divisió territorial de Catalunya", editat per la Conselleria d'Economia de la Generalitat de Catalunya, l'any 1937, i reproduït en edició facsimil la Diada de Sant Jordi de l'any passat. L'edició fou a cura del Congrés de Cultura Catalana —un dels molts fruits que ha anat produint— i de l'Editorial Seix i Barral. A la regió II, Girona, hi trobem dues fotografies ben curioses que ens toquen de prop: una que duu el peu de "Vaques a una closa de Sant Pere Pescador", i l'altra "La Costa Brava als voltants de Tossa".

L'altra obra, de tema i gènere ben diferent, és la "Poesia Completa", de Joan-Salvat Papasseit. Se'n van fer mil exemplars, segons diuen els que en van tenir cura "amb paper de Tebeo barat" i el seu preu és molt assequible. Edició interessantíssima per conèixer l'obra d'un poeta molt esmentat parcialment, musicat no sempre amb encert, però sempre menys llegit que no es mereix. Les edicions d'aquesta mena arriben més enllà d'una fidelitat normal a l'obra originària: són un doble exacte d'aquesta.

Si he parlat de les edicions facsímils en aquesta secció

de "9 PAÍS", on sobretot parlem de llibres entorn de l'Empordà, no és pas per atzar. Hi ha més d'un llibre d'autor empordanès o que es refereix a aquesta contrada, que fóra molt útil de tenir en aquestes condicions: penso, per exemple, en la famosa i tan difícil de trobar "Historia del Ampurdán", de J. Pella i Fogas, que amb el subtítol de "Estudio de la civilización en las comarcas del Nordeste de Cataluña" va editar-se a cura de Tasso i Serra a Barcelona, l'any 1883. Existeix en el públic una difusa demanda d'aquesta obra, el preu de la qual, en els rars exemplars existents, puja cada vegada més amunt, fins arribar a les vint-i-cinc mil pessetes. De fet, malgrat les llacunes, defectes, o manera de veure i enfocar la historiografia que hom hi pugui trobar, és un llibre encara avui dia necessari i útil en molts aspectes. No tenim obres de conjunt que responguin exactament a la seva temàtica, encara que molts aspectes parcials hagin estat superats. Hi ha, doncs, un nucli de potencials lectors que agrairien molt una edició facsimil del llibre de Pella i Forgas.

Sense deixar els autors empordanesos, segurament fóra també ben rebuda alguna de les primeres obres de Josep Maria Pous i Pagès, també difícils de trobar, així com de Victor Català: seria alhora un esplèndid homenatge a ambdós autors, en aquesta hora de recuperació de la nostra història i de la nostra literatura. No podem deixar perdre cap esquitx de les fonts vives de la nostra llengua.

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

9 PAÍS

Nom	
Adreça	Telèfon
Població	

Forma de pagament

- Presentació factura
- Gir postal
- Taló bancari

CONDICIONS

- 6 mesos (26 n.ºs) 500 ptes.
- 12 mesos (52 n.ºs) 1.000 ptes.

Data i signatura

El periòdic es reparteix a Figueres a primera hora del matí. Els subscriptors domiciliats fora de Figueres pagaran un recàrrec de 100 ptes. (6 mesos) i 200 ptes. (12 mesos), per despeses d'envio.

El Pacto de la Moncloa y los Sindicatos

Cuando se estaba celebrando la cumbre de la Moncloa, no dejé de quedar muy sorprendido al observar que habían quedado 4 sillones vacíos; mejor dicho, se olvidaron de colocarlos, dejando al margen de los acuerdos que allí posiblemente se adoptarían, a los representantes de los sindicatos, digamos concretamente U.G.T. y C.C.O.O. como los más representativos y C.N.T. — U.S.O. — C.S.U.T. — S.O.C. — S.U. con uno o dos representantes en nombre de todos ellos, por ser éstos con menor número de afiliados, sin olvidar tampoco a C.E.O.E. (Confederación Española de Organizaciones Empresariales), factor importantísimo de nuestra economía nacional.

A mi juicio, el Pacto de la Moncloa no tiene sentido común, si los acuerdos que allí se han tomado, después de ser firmados por los partidos políticos, no han sido aceptados por los Sindicatos. No cabe duda alguna que nadie puede discutir que 3 ó 4 millones de trabajadores, actualmente encuadrados entre todos los Sindicatos, no sean un valor a considerar y estimar con su refrendado, todo lo que de sí representan. El tema de la parte laboral en el texto de los pactos, ocupa un lugar preferente y es de un valor enorme. Los sindicatos de hoy, no son una nulidad como lo fueron durante muchos años los sindicatos verticales y de ellos puedo dar fe, porque durante muchos años, fui jefe local y delegado dentro de la Junta provincial del Sindicato de Banca y Seguros, transformado más tarde por Banca Bolsa y Ahorro, representando sin mérito alguno a la parte social.

Los acuerdos tomados en la Moncloa, que no voy ahora a enjuiciar, ya que no me considero competente para

llegar a profundizar sobre los mismos y llevarlos a un comentario público, tienen a mi juicio un valor muy relativo, ya que ellos han sido aceptados por los partidos políticos con representación parlamentaria, pero no por los sindicatos y tampoco por la parte empresarial. Ante esta anomalía que hemos de reconocer es muy importante, debemos de preguntarnos si el Jefe del Gobierno no ha sido tan hábil en esta ocasión como en otras que nos tiene acostumbrados en su estrategia política. Es bien patente que los partidos de la oposición, sobretudo los socialistas, han jugado dos cartas, limpiamente, la política de adhesión al convenio y la sindical que ha quedado libre de compromisos.

Si en la mesa redonda hubieran estado todos, incluidos los delegados sindicales y la parte empresarial y se hubiera llegado a un acuerdo y la firma, la cosa sería otro cantar y el Gobierno Suárez tendría su programa asegurado. Pacto es pacto. Lo cierto del caso es que los Sindicatos tienen toda la razón, pues en su día han sido marginados por completo y no han participado en la mesa de las negociaciones. Lo mismo podemos decir de la parte empresarial, que en la gran concentración del pasado día 28 de Octubre han hecho constar abiertamente su disconformidad con los acuerdos tomados, sin su consentimiento.

Por lo tanto, hemos de considerar que lo tratado aunque abarque muchos temas de trascendental importancia para la reactividad y solución de todos los problemas que tiene planteados el Gobierno, es difícil que salga adelante, si no se logra una solución y aceptación total de los sindicatos y, por otra lado, y de ser ciertas las últimas informaciones que nos

anuncian una nueva subida en el precio de los crudos, que indiscutiblemente traerá consigo una nueva desproporción en el coste de muchas materias primas, hemos de proveer una notoria alza en el coste de la vida, cuyas proporciones no podemos anticipar' con pactos o sin pactos. Lo cierto del caso, es que hoy, día por día, los géneros en el mercado, suben constantemente y si los pactos deben de ser efectivos, hay que tomar medidas inmediatas o de lo contrario, con razón a los salarios, ya serán desproporcionados los porcentajes. En la estabilización de los precios, no se observa ni inspección ni control alguno, en tanto que los topes salariales ya están en pleno vigor.

Es, pues, evidente que las ausencias de los delegados sindicales en la reunión de la Cumbre de la Moncloa serán, en mi concepto, fatales para lograr que dicha Cumbre vaya a resultar con el tiempo positiva. El enfoque del Gobierno al declarar la retroactividad de los convenios, que estimo muy justo, pues hay que valorar a la clase trabajadora por igual sin distinción de ramos, sitúa en una posición difícil el futuro de las negociaciones obreras y con ello hay que prevenir que las huelgas y las conflictividades dentro de los temas sociales-económicos al discutir los convenios van a ser abundantes, sumando nuevas pérdidas a la mutilada economía de nuestro país.

Lo cierto del caso es que no se ve con claridad un panorama que establezca una posibilidad de salvar los desequilibrios que presentan los factores básicos en que se apoya la economía de nuestra nación. La Bolsa es el reflejo más claro de la inseguridad en que vivimos. No es necesario que el Gobierno lo repita, ¿no tenemos la menor duda! Quizás ello sea suficiente para que los jefes sindicales conscientes de la trascendencia de sus decisiones, en momentos de unidad nacional, busquen dentro de lo posible, una solución que les permita aceptar los acuerdos del Pacto de la Moncloa. Todos los españoles creo somos conscientes de la gravedad del momento en que vivimos.

José Bartolomé

KIOR'S
JOAN ORTIZ

TAPISSERIES
MOQUETES - CORTINES

PARQUETS, REVESTIMENTS DECORATIUS

c/. Tarreres, 16 - Telèfon 50 36 81

FIGUERES

Piquen el crostó dels empresaris

"Ai, mare; no sé pas com acabarem!"

La senyora Maria —que té 60 anys, va estudiar primària al col·legi de monges, fins que el seu pare la va reclamar darrera el taulell de la botiga i es casà amb el noi de Can Rovira— està esverada. Així es manifesta cada matí a la plaça, i cada diumenge amb les amigues, quan surt del cinema. Ja no parlen sols de l'augment dels preus i de les desvergonyes de la joventut d'avui. No. La senyora Maria i les seves amigues estan esverades, perquè trontollen fins i tot aquells valors i aquells punts de referència que més sòlids els semblaven. Ja no es tracta del que pugui passar als ambients més llunyans, com els dels obrers o els gitanos. No. Els mals han arribat també als seus cercles socials: "En Papitu està processat, diuen, per una estafa a l'empresa constructora; en Jaume de Can Grau està a punt de tancar la fàbrica; el gendre de la senyora Mercè, el banc ja no li admet lletres... No sé pas on anirem a parar!"

La crisi de la petita i mitjana empresa s'agreuja per moments. Les causes són de tots conegudes: no estan preparades per a afrontar fermament la crisi econòmica general del país. El Pacto de La Moncloa no els permet més que un 5 per cent d'això que anomenem *flexibilització de plantilles* (és a dir, acomiadar només un 5 % de treballadors), i els crèdits únicament poden arribar fins a un 17 per cent. Catalunya és terra de petita i mitjana empresa. Els partits polítics, majoritàriament els d'esquerra, volen defensar la petita i mitjana empresa, perquè el concepte de classe treballadora —davant els monopolis i les multinacionals— pot estendre's, per raons sociològiques, a les capes de classes mitjanes i petita burgesia menestral. Així ho entén, entre d'altres, l'Associació de Catalunya d'Autònoms, Petita Indústria i Comerç (ACAPIC), que acaba de fer pública una crida per a no seguir les consignes del Foment del Treball i les patronals dels grans contra el Pacto de La Moncloa. Diu l'ACAPIC en el seu manifest: *En aquests moments, no estem en contra —en la seva totalitat— de les mesures de la Moncloa. La gran patronal no ha consultat l'opinió majoritària de l'empresariat per a fer una crida de concentració i protesta. ACAPIC entén que el Foment no pot assumir la defensa real de la petita empresa. Exigim la participació a nivell nacional de Catalunya, en les decisions que afecten als nostres interessos.*

El problema rau en què la senyora Maria, i el que és més greu, en Papitu, en Jaume de Can Grau i el gendre de la senyora Mercè, no estan assabentats que hi ha un programa de l'ACAPIC. Potser, els més antics administratius de les seves empreses recorden que una entitat històrica —el Centre Autònom de Dependents de la Indústria i el Comerç (CADCI)— va jugar un paper semblant a ACAPIC en la dècada dels 30. I, gràcies a això, a la unitat d'aquest sector social al costat de la classe obrera, a Catalunya no va haver-hi un daltabaix econòmic, i si un front comú davant l'aixecament polític de les dretes. No, no ens trobem encara davant d'un procés semblant al que preparà la caiguda d'Allende a Xile, ni tampoc davant d'un nostre proper 18 de Julio. Ens troben, però, en un moment que cal saber molt bé qui és qui i no fer cas de catastrofistes. Per-

què si en fem cas, el llop de la catàstrofe ens pot agafar a tots.

Amb tot, l'anunciada *Concentració Empresarial de Catalunya* fou un èxit. El passat 26 de novembre unes 13.000 persones es reuniren al Palau Blaugrana, de Barcelona, per tal d'escoltar les propostes de la patronal més arrelada. Dos foren els eixos de l'acte: exposició de la preocupació empresarial i protesta per la política econòmica del Govern. Es pogué constatar que no tots —ni molt menys— els 13.000 assistents eren el que gràficament es diu *burguesia extraparlamentària*. Hi hagueren intervencions molt acurades i plenes de raó. El problema rau en què el natural descontent no es capitalitzi per part dels més *bunkerians*. Es va poder veure que els sectors liberals varen guanyar un poc el pols, però no tot.

La petita i mitjana empresa ha d'expressar-se autònomament. Cal que es faci arribar a la senyora Maria i llurs amics i amigues el sentiment de què és necessària la serenitat, el triar bé dins del garbell, i prendre mesures serioses. No es pot seguir anant amagant el cap sota l'aixella. Ni tampoc és qüestió de reduir despeses amb l'inútil teoria de la *xocolata del lloro*, com feien els benestats avantpassats. Potser, aquest any, no és qüestió de comprar l'iot per a fer joc amb el xalet d'Ampuriabrava.

Restaurant

Mas Pau

Ctra. d'Olot a 4 Kms de Figueres

ELS HI OFEREIX LES SEVES ESPECIALITATS DE CAÇA

Perdiu a l'ampurdanesa

Perdiu a la col

Cuixa de cérvol agri-dolç

Costellam de cérvol amb salsa poivrade

Civet de cérvol

Civet de llebre amb prunes

Rable de llebre

Costellam de senglar a la ginebra

Cuixa de senglar amb salsa moscovita

Civet de senglar

i els seus salons particulars per a casaments, banquets, reunions familiars, festes...

i per Cap d'any Gran REVEILLON

Reserves: Telèfon 500862 - ext. 82

Nova direcció des d'el primer de juny de 1977

Aquests artistes

Per Narcís Pijoan

Marylin Wailes: flors i violes i romaní

A la Casa de Cultura de la "Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis" de Figueres, i organitzada per l'Institut Britànic de la ciutat, inaugurarà una exposició la pintora anglesa domiciliada prop de Reus (recordeu-vos-en: Reus, París i Londres) Marylin Wailes. Una dona que pinta per nodrir les nostres hores vagarívoles i ensopides de cada dia.

Certament, trobar-se enfront d'un paisatge, d'una aquarel·leta de Marylin Wailes, és igual que sentir l'olor de la terra, l'escalfor esmorteïda del sol, el fregadís dels avellaners que hom sent al Camp de Tarragona, i, també la humitat desfibrada dels camps i de la gespa d'Anglaterra.

La Marylin Wailes pinta aquells tros de les geografies rurals on els conreus ja comencen a deixar la plana i s'arredossen a les muntanyes i als roquissers que tant agraden a aquesta

artista. Dirieu que allí, la terra, lassa de tanta planura, s'abelleix amb tosalets i pujols que encara la fan més graciosa.

I allí en el xaragall d'un marge amb un pendent al davant clavetejat de ceps, en les recolzades on brollen les fonts, o bé des d'un planell mirant els fruiterars i les pinedes, la pintora busca els motius, els colors, les llums dels seus temes tocats d'una immensa joia infantil i religiosa. Hom diria que Marylin il·lumina Llibres d'Hores ben plaents, i que canta cançons idil·liques i pastorals mentre l'aigua de l'aquarel·la va amarant el paper.

A nosaltres, que tenim desig d'endormiscar-nos sota d'un pi d'aquells tocoms a l'hora que més fort criden les cigales, que voldriem enfilar-nos vinyes amunt quan el sol fa la davallada, ens sembla que l'artista anglesa pren els colors de la matei-

xa terra de tan plenes com estan les seves obres d'aquella quietud densa, d'aquella quietud benaurada, d'aquella quietud romana del Camp de Tarragona.

Es tracta doncs, de saber-hi veure un dispers, acolorit i innocent aplec; una divertida, efímera conglomeració de notes, de natures mortes, de flors i camperoles d'intenció destriable i d'estructures més o menys cenyides.

Una mena d'entremig entre el riure i el plor, com el sol a través de la rosada.

Sense cap aparent filosofia, els paisatges (i les flors i les fruites) hi són vistos en aquesta exposició amb una matisació psicològica especial. Hom diria que des d'un estat d'esperit característic d'alguna persona que practica la dieta vegetariana.

Una gerra, unes pomes i un toc de botànica casolana: elemental, benvolguts lectors...

TF-1

PELÍCULAS

- 7 Miércoles 18.55.- Un Mystère par jour (S)
- 8 Jueves 20.30.- Mariages (S)
- 9 Viernes 18.55.- Un Mystère par jour (S)
- 10 Sábado 21.30.- Peyton Place (S)
- 11 Domingo 18.10.- La Disparition
20.30.- Mademoiselle et son bébé (Ginger Rogers y David Niven)
- 12 Lunes 20.30.- Le Monde futur (CF)
- 13 Martes 20.30.- La Création du monde (CD)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 7 Miércoles 13.35.- Les Visiteurs du Mercredi (V)
20.30.- Concert. En direct du Théâtre des Champs-Élysées
- 8 Jueves 14.00.- Les 24 Jéudis (V)
- 9 Viernes 20.30.- Théâtre. (Des choses merveilleuses) (CD)
- 10 Sábado 20.30.- Numéro Un. (Joe Dassin)
- 11 Domingo 16.05.- Vive le cirque (V)
- 12 Lunes 13.50.- Restez donc avec nous (V)
- 13 Martes 21.30.- Lettres d'un bout du monde (L'Espagne)

Resum de programes del circuit català de

- 7 Dimecres 13.30.- De bat a bat
14.00.- Miramar
Tarda 17.15.- Giravolt
- 8 Dijous 13.30.- Barcelona RTVE
14.00.- Miramar
Tarda 17.15.- Personatges
17.45.- Català amb nosaltres
- 9 Divendres 13.30.- Tot art (suplement setmanal)
14.00.- Miramar
Tarda 15.30.- Arxiu de Records
- 10 Dissabte 11.00.- Terra d'escudella
13.30.- Miramar Esportiu
- 12 Dilluns 13.30.- Miramar Esportiu
14.00.- Miramar
Tarda 17.15.- Música en viu
17.45.- Català amb nosaltres
- 13 Dimarts 13.30.- Tot art
14.00.- Miramar
Tarda 17.15.- Lletres catalanes

A partir de les 15 hores, els programes s'emeten per la segona cadena.

A-2

PELÍCULAS

- 7 Miércoles 13.50.- Valérie (S)
- 8 Jueves 20.35.- L'Affaire Miller (S)
- 9 Viernes 15.00.- Le Justicier (S)
20.30.- Les diamants du Président (S)
- 10 Sábado 20.35.- Turlututu (C)
- 11 Domingo 15.40.- Sur la piste des Cheyennes (S)
21.40.- Les Origines de la Mafia (S)
- 12 Lunes 15.00.- Les Brigades du Tigre (S)
- 13 Martes 15.00.- Le Justicier (S)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 7 Miércoles 12.45.- Ski. Coupe du Monde
20.25.- Football (Lens-Magdebourg)
- 8 Jueves 12.45.- Ski (DP)
15.00.- Ski
- 9 Viernes 15.50.- Aujourd'hui Magazine (V)
- 10 Sábado 11.00.- Ski
13.30.- Hebdo chansons, hebdo musiques (M)
14.10.- Ski
- 11 Domingo 11.00.- Ski
12.00.- Bon dimanche (V)
20.30.- Musique and music (V)
- 12 Lunes 21.55.- Personnages de la vie (Hans Hartung)
- 13 Martes 20.30.- La Neige de Noël

Interferències

F. Garrido Pallardó

Dels espais informatius ens plau "Última Hora". Mai no la sentim.

De la U.H.F. no informem, perquè a casa meva no es cull. Avantatges d'un modest aparell austeríssim.

Cap vegada no em dit res de "300 milions". Hi ha coses que no es poden rebatre, és a dir, que "peor es me-neallo".

En "Séptima Avenida" tornem a ensopagar-nos amb una munió d'imbècils i una altra d'immorals. Suposem que, a la fi, seran els immorals els qui guanyin.

FR-3

PELÍCULAS

- 7 Miércoles 20.30.- L'Amuseur (D)
- 8 Jueves 20.30.- Docteur Françoise Gaillard (D)
- 9 Viernes 21.30.- Les Grands Fleuves (DC)
- 10 Sábado 20.30.- Le Type d'a coté
- 11 Domingo 22.30.- La Stratégie de l'araignée (Italiana)
- 12 Lunes 20.30.- Le dernier train pour Frisco. (George Peppard et John Vernon)
- 13 Martes 20.30.- La Charge de la Brigade légère. (Errol Flynn et Olivia de Havilland)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 7 Miércoles 20.00.- es jeux de vingt heures (CO)
- 9 Viernes 20.30.- Vendredi (De quoi avons-nous peur?)
- 10 Sábado 20.00.- Thalassa (La voile en hiver)
- 11 Domingo 21.30.- Festival cinématographique de Paris
- 12 Lunes 18.45.- Flash (Hommage à Chagall)
- 13 Martes 20.00.- Les jeux de vingt heures (CO)

La programación de TF-1 se emite diariamente y en color por FR-3, hasta las 18 h. excepto los domingos.

(A) acción - (B) bélica - (C) cómica - (CD) comedia - (CF) ciencia ficción - (D) concurso - (D) drama - (DC) documental - (DP) deportes - (M) musical - (P) policíaca - (T) terror - (V) variedades - (S) serie.

Dimecres ho vàrem passar molt bé. Afortunadament, mai no hem tingut esperit esportiu.

I és que, per dir-ho tot, els proletaris units i alliberats se semblen força als burgesos desunits i en estat de salvatgisme.

El canvi d'horari de "Mundo submarino" ens sembla molt bé. Ara el veïem i abans no el veïem. Val la pena.

Per contra, ens estimariem més que projectessin a les sis del matí els fets i malifetes de la Dúrcal i companya. També valdria la pena.

Fútbol

Al suspenderse el Andorra-Barcelona, el Figueres líder

Destacada victoria "unionista", en el campo barcelonés del Horta (1-2)

(Crónica especial para 9 PAÍS).- Buena la labor del colegiado mataronés, Sr. Muñoz Macías, en este importante choque. Amonestó con sendas tarjetas a los jugadores siguientes: Rodri, Paredes, Durán y Cortada, a razón de dos por bando.

ALINEACIONES

HORTA: Aroca; Paredes, Marín, Ariza; Rodri, Castany; Rubio, Vélez, Forment, Santi, y Gago. A los 85 ms. Martín suplió a Marín.

FIGUERES: Miret (3); Semis (3), Cortada (3), Torrent (2); Bartolomé (3), Busquets (2); Vilarrodà (3), Durán (3), Fernández (2), Pagés (3) y Echegoyen (3). Cros (2) al m. 77 ocupó la plaza de Durán.

GOLES

Con un gol temprano se adelantó el once local, siendo Vélez autor material del mismo, al rematar un centro sobre puerta. El 1-0 llegó a los 5 ms. de juego. Vilarrodà a los 65 ms. aprovechando un buen servicio de Pagés logró la igualada a un tanto. El definitivo 1-2 para los forasteros fue conseguido a los 66 ms. y Pagés el jugador que marcó esta segunda diana.

COMENTARIO

Como es habitual por estos pagos, el encuentro se disputó por la mañana

Trofeu 9 PAÍS al jugador de la U.S. Figueres más regular de la temporada

Busquets, 54 punts; Cortada, 50; Pagés, 48; Bartolomé i Echegoyen, 47; Ornad, 44; Vilarrodà, 42; Duran, 41; Miret, 38; Fernández, 34; Torrens i Semis, 26; Cros, 16; Vilar, 14; Martínez, 10; Calvo, 7 i Salazar, 6.

y fueron muchos los espectadores que acudieron a presenciarlo. Claro está, que al finalizar se registrara una gran decepción, pero hay que reconocer que el rival del Horta hizo un gran partido. Por lo tanto, se supo encajar esta adversidad deportiva y felicitar a los vencedores.

DE PODER A PODER

Vaya por delante que, durante los noventa minutos, el juego transcurrió en un clima de gran deportividad. La pelota tan pronto rondaba una de las áreas como a la jugada siguiente estaba en la otra. Ocasiones para marcar, las hubo en abundancia para ambos litigantes. Pero la certera defensa de sus respectivos marcos, impedía que el balón entrara con más asiduidad. Se cantó el gol en varias ocasiones y en otras faltó serenidad, ya que una vez hecho lo más difícil, se fallaba lo que desde fuera del terreno, parecía muy fácil.

Como podrán imaginar, en un partido de estas características, el público se lo pasaba bien y el marcador era otro aliciente más, debido a la

cortedad del resultado. El final ya lo saben: el Figueres se llevó los puntos.

AROCA ENCAJO DOS GOLES

Bastará echar un vistazo a la tabla clasificatoria, para darse cuenta de que en esta mañana dominguera, los dos contendientes eran equipos de verdadera categoría. Sus buenísimas posiciones así lo atestiguaban. Pero había algo más. El once visitante venía con aureola de conjunto realizador y se temía a sus delanteros. Pero, por otro lado, el canchero Aroca, solamente había encajado un solo tanto en los partidos de campo propio. En los restantes, había mantenido su marco imbatido. Pues bien, el Figueres, haciendo honor a su fama de equipo goleador consiguió lo que nadie había logrado esta temporada en Horta: marcar dos goles al portero Aroca.

Como remate a nuestra crónica, solamente nos resta decir que el once visitante dejó una favorable impresión y que merecidamente se alzó vencedor. El resultado pudo ser otro y hasta otro el triunfador, pero el marcador ya no hay quien pueda moverlo.

Figueres-Masnou: un choque aparentemente tranquilo para los albiazules

(De nuestra Redacción, por Joaquim Ballester).- En el corto término de tres días, los equipos de la Tercera División deberán disputar dos encuentros. El más inmediato, o sea, mañana, jueves, el Masnou será el rival de los unionistas. Hay que señalar, que este partido tendrá lugar a las 4 horas de la tarde.

Sobre el papel, no parece que el Figueres tenga demasiados problemas para abatir a su oponente y que podrá lucir su condición de líder unos días más. Claro que esta clasificación no es real, si tenemos en cuenta que falta por dilucidar el choque Andorra-Barcelona, suspendido el domingo pasado.

Si el once unionista salva el escollo masnouense, como todos esperamos, deberá afrontar con muchos más problemas al Hospitalet tres días más tarde. El cuadro barcelonista ha ido escalando peldaños y a buen seguro que ante los figuerenses echarán "el resto", para reducir distancias en la tabla. De lo que pueda sacar el Figueres en estos dos venideros encuentros, mucho dependerá su futuro en la cabeza de la clasificación.

Resultados y clasificaciones

TERCERA DIVISION GRUPO III

L'Hospitalet, 1; La Cava, 0.
 Masnou, 3; At. Montsó, 1.
 Horta, 1; Figueres, 2.
 Reus, 1; Júpiter, 1.
 Andorra - Barcelona, suspendido.
 Montcada, 4; Oliana 0.
 Vic, 2; Gimnàstic, 3.
 Malgrat, 0; Europa, 1.
 Sp. Maonès, 1; Badalona, 0.
 Endesa, 2; Gavà, 0.

Clasificación: Figueres, 21 puntos; Barcelona, 20; Gimnàstic, 19; Endesa, 19; Horta, 19; Reus, 17; L:Hospitalet, 17; Júpiter, 16; Andorra, 16; Europa, 16; Gavà, 14; Sp. Maonès, 14; Masnou, 13; La Cava, 13; Badalona, 12; Malgrat, 11; At. Montsó, 11; Montcada, 11; Oliana, 10; Vic, 9.

REGIONAL PREFERENTE

Olesa, 0; Barceloneta, 0.
 Granollers, 3; Palamós, 0.

Valls, 2; Sant Celoni, 0.
 Bufalà, 3; Puigreig, 2.
 Cornellà, 1; Can Oriac, 0.
 Amposta, 3; Tortosa, 2.
 Igualada, 3; Santboià, 1.
 Manresa, 1; Artiguenc, 0.
 Torelló, 3; Sants, 3.
 Vilafranca, 1; Olot, 1.

Clasificación: Vilafranca, 21 puntos; Olot, 20; Igualada, 18; Granollers, 17; Sant Celoni, 15; Sants, 15; Barceloneta, 15; Santboià, 15; Olesa, 15; Ariguenc, 14; Cornellà, 14; Valls, 14; Palamós, 13; Torelló, 13; Manresa, 13; Can Oriac, 11; Puigreig, 10; Bufalà, 9; Amposta, 9; Tortosa, 7.

PRIMERA REGIONAL GRUPO I

Banyoles, 1; Gramenet, 1.
 Roses, 3; Bisbalenc, 2.
 Palafolls, 3; Llinàs, 0.
 Sant Roc, 0; Arbúcies, 4.
 Lloret, 3; Premià, 1.
 Mataró, 1; Cerdanyola, 0.
 Besonenc, 2; Blanes, 1.
 Sant Hilari - Llefià, suspendido.
 Cardedeu, 4; Calella, 1.
 Palafrugell, 3; Guixols, 0.

Clasificación: Mataró, 21 puntos; Gramenet, 21; Palafolls, 18; Roses, 17; Lloret, 17; Llinàs, 17; Bisbalenc, 16; Llefià, 16; Cerdanyola, 16; Besonenc, 16; Arbúcies, 15; Banyoles, 13; Premià, 13; Guixols, 12; Palafrugell, 10; Sant Hilari, 9; Blanes, 9; Cardedeu, 8; Sant Roc, 8; Calella, 6.

SEGUNDA REGIONAL GRUPO I

Castellfollit, 3; Hostalric, 1.
 Montagut - Llançà, suspendido.
 Figueres, 2; La Cellerà, 0.
 Sils - Peralada, suspendido.
 Los Amigos - Salt, día 8.
 L'Escala, 3; Farners, 1.
 Potense - Canet, suspendido.
 Anglès - Vidreres, suspendido.
 Amer - Borrassà, suspendido.
 Torroella - Cassà, suspendido.

Clasificación: Llançà y Potense, con 21 puntos; Castellfollit, 19; Anglès y Salt, 17; Cassà, 16; Hostalric, Los Amigos y Montagut, 14; Farners, 13; L'Escala y Peralada, 12; Canet, 11; Amer, Figueres y La Cellerà, 10; Borrassà y Vidreres, 9; Torroella, 5.

UNICEF - ESPAÑA

FIGUERES

Apreciado Colaborador:

La Delegación Comarcal de UNICEF, le invita al extraordinario Festival Canto de Habaneras, que con el patrocinio del Excelentísimo AYUNTAMIENTO y la colaboración de la «Sociedad Coral Erato», tendrá lugar en la Sala de Fiestas de dicha Entidad el próximo miércoles día 7 de Diciembre a las 10 de la noche, y en la que tomarán parte los grupos siguientes: "Peix Fregit" de Palafrugell, "Alba" de La Bisbal, "Les Veus de Besalú", "Els Pescadors de L'Escala" y "Roses Canta" de Rosas.

Así mismo ha prometido su asistencia el Sr. Presidente Regional de UNICEF, Doctor Don ANTONIO PUIGVERT.

Agradeciéndole de antemano su asistencia, le saluda atentamente

Delegación Comarcal

Fútbol comarcal

Granollers, 3
Palamós, 0

El Palamós no ha sido fácil para el Granollers. Corrieron los primeros 20 minutos con dominio alterno y empeñados los equipos en un marcaje férreo con el que las delanteras no podían realizar la jugada con el acierto que habrían deseado. El Palamós, durante los 90 minutos, se ha mostrado como equipo difícil e incómodo, jugando siempre sobre el balón un par de hombres cuando éste rondaba los dominios locales. Por otro lado, el

Granollers aunque no ha hecho un buen encuentro, sí ha logrado una victoria totalmente merecida. El primer gol lo obtuvo a los 22 minutos al sacar Castillo una falta indirecta dentro del área que rechazada por el portero, Carbonell remató a la red. A los 74, Saborit, desde el centro del campo se hizo con el balón y cruzándolo raso y fuerte obtuvo el segundo tanto. Y a los 89, un córner contra el Palamós, es rematado por Rodri que cierra el marcador.

Arbitró el señor Reñé, que empezó muy bien para terminar con una labor muy confusa que le valieron varias broncas del público.

GRANOLLERS: Jordana; Saborit, Carbonell, Carpinell; Diego, Co-

mas; Fredi Vela, (Bujardón), Rodri, Castillo, Serra (Navarro).

PALAMOS: Capell; Escribano II, Sánchez, Mayor (Fábregas); Valls, Escribano I; Gorina, Eusebio, Medina, Soler, Fernández (Palomeras).

Roses, 3
Bisbalenc, 2

Poco juego pudieron hacer ambos equipos debido al estado del terreno convertido en barrizal. Merecida la victoria local, cuyo equipo que fue el que más presionó.

Goles: A los 33 minutos, Huguet consigue el primer gol del Roses. Empató Fernández a los 39. A los 62, Angel, y a los 77, Valls los dos otros goles del Roses. Y a los 84, Figueras, el segundo de los forasteros.

Arbitro: señor Gilabert, regular.

ROSES: Serrano, Gabriel, Rioja, Cache, Paradera, Angel Huguet, Cecilio, (Rastropo), Gómez Valles.

BISBALENC: Salvat, Gironés, Giménez, Toni I, Ors (Rodri), Berna, Figueras, Comas, Rerrer II, Fernández (Conesa).

Palafrugell, 3
Guixols, 0

Partido disputado en un terreno convertido en una auténtica laguna y en el que, paradójicamente, el cuadro local realizó el mejor partido de la temporada.

Goles: Minuto 5 de la primera parte, Gómez. 35 minutos Aniell. Segunda parte: Ezequiel, 3-0.

Arbitro: señor Nogareda, bien.

PALAFRUGELL: Prieto, Segura, Fábregas, Pou, Sepu, Borrell, Dani, Niell, Ezequiel, Filo y M. Gómez.

GUIXOLS: Rabaseda, Castro, Gallardo, Bono, Morato, Antúnez, Iria, Fluvia, Guerrero, Camps, Blázquez.

A. D. LA CASERA-CATALUNYA,
4 - L'ESCALA, 0

Magnífico encuentro, a pesar de la lluvia, y brillante victoria de La Casera frente a un conjunto que agradó

LA QUINIELA DE **GPIS**

Joyeria Relojeria SUIZA

Especialidad en Brillantes y Esmeraldas
Talleres de artesanía propios

Agencia Oficial: **CARTIER - OMEGA - LONGINES**
y **CRISTIAN DIOR** de PARIS

VILAFANT, 25 - Tel. 50 11 01 - FIGUERAS

Quiniela Ganadora

1 RAYO VALLECANO-AT. BILBAO	X	X	2
2 VALENCIA-ELCHE	X	X	2
3 REAL SOCIEDAD-GIJON	1	X	2
4 BARCELONA-REAL MADRID	1	X	X
5 AT. MADRID-ESPAÑOL	X	X	2
6 CADIZ-SEVILLA	1	X	2
7 SANTANDER-SALAMANCA	1	X	X
8 HERCULES-LAS PALMAS	1	X	X
9 CORDOBA-ALAVES	X	X	2
10 TARRASA-MALAGA	X	X	2
11 CELTA-GRANADA	X	X	2
12 HUELVA-CORUÑA	X	X	2
13 MURCIA-OVIEDO	1	X	X
14 JAEN-SABADELL	X	X	2

PRONOSTICO

1 RAYO VALLECANO-VALENCIA	1	X	2
2 ELCHE-REAL SOCIEDAD	1	X	2
3 GIJON-BETIS	X	X	2
4 BURGOS-BARCELONA	1	X	X
5 REAL MADRID-AT. MADRID	X	X	2
6 SEVILLA-SANTANDER	X	X	2
7 SALAMANCA-HERCULES	X	X	2
8 AT. BILBAO-LAS PALMAS	X	X	2
9 BARACALDO-ALAVES	X	X	2
10 ZARAGOZA-MALAGA	X	X	2
11 TARRASA-GRANADA	X	X	2
12 VALLADOLID-CORUÑA	X	X	2
13 CELTA-OVIEDO	X	X	2
14 HUELVA-SABADELL	1	X	2

S'ha clausurat el Congrés de Cultura Catalana

Per Albert Gurt

muchísimo. Hasta la segunda parte no se consolidó el triunfo de los locales, pues en ella se consiguieron tres de los cuatro goles que refleja el resultado final. Nota destacada fue la excelente actuación y gran pundonor del portero de La Casera, Felipe, que paró un penalty y aguantó, después de una lesión, el resto del partido con grandes intervenciones. Arbitraje bueno del Sr. Martínez que, a sus órdenes, se alinearon: A. D. LA CASERA-CATALUNYA: Felipe; Santiago, Pagés, (Ríos), Parra; Pérez, Romero; Pagés, Bueno, Alforces, Ferrera y Martínez.

A. D. LA CASERA-CATALUNYA, 6 - LA SALLE, 0

Si bien la Casera realizó un gran encuentro y mereció una clara victoria, el resultado no hace justicia a los merecimientos de La Salle que por el juego realizado, no tenía que llevarse esta abultada derrota. Sin embargo, los locales aprovecharon bien sus ocasiones que se materializaron en goles, cosa que no ocurrió en las oportunidades tenidas por los visitantes. Gran ambiente deportivo que facilitó la labor arbitral del Sr. Martín, que tuvo una actuación correcta.

A. D. LA CASERA-CATALUNYA: Perpiñá; Sellas, Giménez, Sorribas; Moreno (Baret), Cabero; Capel, Montoro, Bonillo, Rodríguez y Navarro. **LA SALLE:** Reynal; Cabello, (Frigola), Quera, Puig; Mallart, Sebastián; Pimental, Guix, Camós, Solá, Falgueras (Dano-so).

Campeonato de Baloncesto Femenino

A. D. LA CASERA-CATALUNYA, 80 - C. B. PALAMÓS "B", 8

El sábado se enfrentaron los únicos equipos juveniles que están participando en el campeonato de los Junior, con resultado valedero para su clasificación en la Fase Sector del Campeonato Nacional. Más que satisfactorio pues, el triunfo conseguido por la A. D. La Casera que, con este resultado y aunque quede pendiente el partido de vuelta, tiene prácticamente asegurado el pase a la siguiente fase. **A. D. LA CASERA:** Roser Llop, Nuri Mallol, Corominas, Prats, Junyer, Pietat Pi, Ana Puig, Neus Heras, Montse Pi, Eli Estevez.

Al Palau de Congressos de Montjuïc i presidit per l'honorable Tarradellas, s'ha clausurat el Congrés de Cultura Catalana. Ha estat un fet històric, que crec que pot tenir, a la llarga, una extraordinària transcendència per al nostre poble; i més si la Generalitat, amb l'Estatut que li pertoca, té la força suficient per a portar a terme les resolucions aprovades per les comissions dels diferents àmbits de la nostra cultura.

CULTURA I ESPORT: DUES COSES MOLT RELACIONADES

Ha dit el President: "La nostra cultura ha d'estar al servei de tots, perquè ens dignifiqui com a persones i ens reforci com a poble". Amb poques paraules, posà en relleu la importància cultural i política del Congrés.

També el degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona, Miquel Casals i Colldecarrera —un figuerenc—, digué unes boniques paraules, pròpies d'un bon empordanès: "El que era un Congrés de defensa ha esdevingut un Congrés d'esperança".

Potser, algú creurà que tot això que hem escrit no té relació amb allò que acostumem a escriure, que és sempre d'esport; però res més erroni, ja que precisament la nostra tasca a 9 PAÍS és relacionar l'esport amb la cultura, perquè ens sembla que fent-ho així donem a l'esport el relleu que li correspon dintre una societat moderna, on avui no es pot concebre aquesta sense parlar d'aquell.

Les relacions de la cultura amb l'esport tenen arrels històriques, científiques, artístiques, morals, religioses... i, fins i tot, filosòfiques. I tot això ho hem demostrat amb els nostres escrits en aquest periòdic, des del seu començament. I també ho hem demostrat amb altres escrits i amb altres publicacions, motiu pel qual sempre hem estat fidels a veure i tractar l'esport com una branca més de la cultura; una cultura —en aquest cas, la nostra, la catalana— que ha estat discutida dintre els diferents àmbits del Congrés, com ho va ser quan se celebrà l'acte de l'àmbit d'esport, a Figueres, que, per cert, va tenir molta audiència. Molta més de la que hom pensava i que, encara que no tothom pensés igual (cosa digne de lloar, car es tractava per damunt de tot d'un acte democràtic), creiem que, en resum, fou profitós per les conclusions apuntades.

ESPERAR AMB CONFIANÇA

Una d'elles, i que semblava ser el paper de la majoria, era la creació d'una comissió que, formada per representants de tots els clubs de Figueres —i a més, persones conegudes per la seva afeció a l'esport—, s'interessés per la problemàtica de l'esport a casa nostra, a fi d'intentar el desenvolupament d'aquest tant a les escoles com als clubs, utilitzant al màxim les instal·lacions ja existents i demanant també a les autoritats competents la construcció de les que manquen.

I a més de tot això, s'hauria d'exigir que les instal·lacions de caire municipal fossin obertes a tothom, mitjançant horaris ben estudiats, perquè qui no pugui practicar l'esport en una hora determinada ho pugui fer en una altra.

També demanar subvencions, per tal d'ajudar la pràctica esportiva, tant de la mainada com de les classes econòmicament més febles, ja que l'esport, i això no ho diem nosaltres, sinó que és una conclusió de l'àmbit de l'esport dintre el Congrés de Cultura Catalana, "és un dret que té tot ciutadà", és a dir, el poble, car si no fos així, poca importància haurien tingut les discussions entorn de la problemàtica esportiva.

Ara bé, som conscients de la dificultat o dificultats que hi ha i hi haurà per tal de dur a terme les conclusions del Congrés. Haurem d'esperar, com hem dit en començar el nostre article, que la Generalitat tingui la força suficient per a fer-ho i que en els llocs de responsabilitat hi hagi gent entesa i alhora responsable.

Farmàcies

Dia 7, dimecres
Deulofeu - Monturiol, 19
Dia 8, dijous
Dr. Martín - Rambla, 11
Dia 9, divendres
Vidal - Sant Pau, 38
Dia 10, dissabte
Bonmatí - Rambla, 10
Dr. Xirau - J. Maragall, 4
(Nomes tarda de 4 a 8)
Dia 11, diumenge
Dr. Xirau - J. Maragall, 4
Dia 12, dilluns
Soler - Carrer Nou, 22
Dia 13, dimarts
Dr. Martín - Rambla, 11

Metges de guàrdia

Dijous, dia 8
Dr. Eduard Fina
C/Peralada nº 20
Tel. 50 31 37
Diumenge, dia 11
Dr. Tomàs Jiménez
Carrer Nou, 58
Tel. 50 19 17

Anuncis breves

OCASION. A 15 Kms. de Figueres se vende viña de 25 vesanas y olivar de 15 vesanas. Razón *Fincas Gibert*, C/ Caamaño, 3. Tel. 50 14 62 de Figueras.

EN DELFIA, se vende casa amueblada planta baja y piso, con agua y luz. Superficie 600 m². Razón *Fincas Gibert*, C/ Caamaño, 3. Tel. 50 14 62 de Figueras.

EN AGULLANA vendemos finca agrícola, ganadera y forestal. 46 hectáreas. Casa en perfecto estado. Razón *Fincas Gibert*, C/ Caamaño, 3. Tel. 50 14 62 de Figueras.

Espectacles

Cinema "Las Vegas"

Dimecres, dia 7, a les 9 del vespre i en sessió numerada; i dijous, dia 8, a partir de dos quarts de quatre de la tarda: "La vida privada de una doctora" i "Vicio en la ciudad".

Dissabte, dia 10, nit, i diumenge, dia 11, tarda i nit: "Los pecados de un ardiente varón" i "Kung-Fu sangriento".

Cinema Patronat

Dijous, dia 8, a dos quarts de cinc de la tarda: "Un curita cañón" i "Los cinco se ven en apuros".

Diumenge, dia 11, a dos quarts de cinc de la tarda: "Los piratas de Malasia" i "Otra aventura de los cinco".

Cinema Juncària

Dimecres, dia 7, nit, i dijous, dia 8, tarda i nit: "Pánico en el estadio" i "Una voz llamada Edith Piaf".

Dissabte, dia 10, nit, i diumenge, dia 11, tarda i nit: "Corrupción insaciable" i "La llamada del deseo".

Sala Edison

Dimecres, dia 7, a les 9 de la nit, i dijous, dia 8, a partir de les quatre de la tarda: "Funny Lady" i "Tres días de noviembre".

Dissabte, dia 10, a les 9 de la nit, i diumenge, dia 11, a partir de les quatre de la tarda: "Bruja, más que bruja" i "El inmoral".

Cinema El Jardí

Dijous, dia 8, a partir de les quatre de la tarda: "Pánico en el estadio" i "Una voz llamada Edith Piaf".

Diumenge, dia 11, a partir de les quatre de la tarda: "Corrupción insaciable" i "La llamada del deseo".

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Clínica Santa Creu 50 36 50
Creu Roja 50 17 99
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guàrdia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08
Dipòsit de sang gratuïta 50 17 99

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat.

Bolsa de Trabajo

OFERTAS

SE NECESITA contable para importante firma de Figueres. Razón Tel. 50 57 63.

LAVACOCHEs se necesita, con carné de conducir. Razón Tel. 50 57 63.

DEMANDAS

AUXILIAR administrativa desearia trabajo para oficina. Razón 50 57 63.

SE OFRECE señorita para canguero, preferible fines de semana. Tel 50 57 63.

CHICA para dependienta se ofrece. Razón señorita Fernanda. Tel 77 03 06.

LICENCIADA EN HISTORIA Y FRANCÉS se ofrece para dar clases particulares. Razón Tel. 50 57 63.

CHICA AUXILIAR administrativa, hablando francés, desearia trabajo para oficina. Razón Tel. 50 57 63.

OFEREIXO PER a treballar en: Publicitat, serveis gràfics, displays, maquetes, embalatges, etc. Experiència 8 anys. Tel. 50 57 63.

9 PAÍS tiene abierta la sección de Bolsa de Trabajo. Todos los anuncios de ofertas serán gratuitos, entendiendo que este periódico ayuda así a las personas que buscan trabajo.

FUSTERIA Josep Ortíz

Taller: c/. Nord, 17
VILASACRA

Oficina: c/. Tarreres, 16 - Tel. 50 36 81
FIGUERES

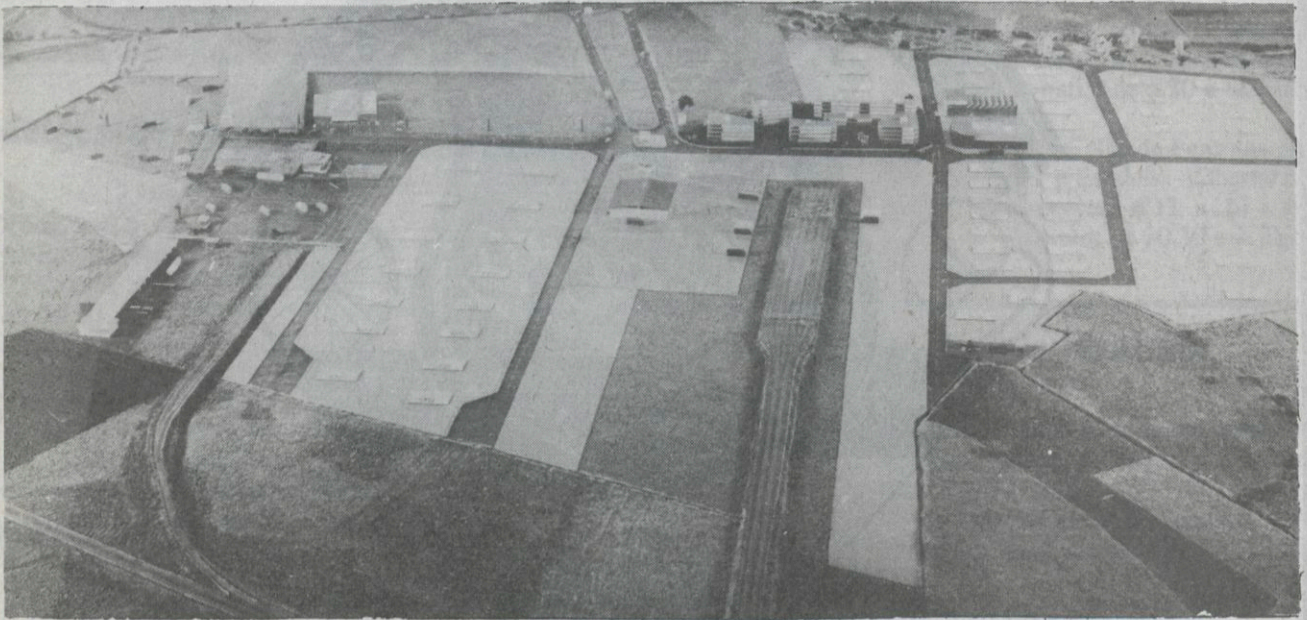
AGRUPACIÓN DEPORTIVA

FIGUERAS
ZONA VILATENIM

REVALORICE SU DINERO!

**invirtiendo en
terrenos industriales**

POLIGONO INDUSTRIAL EMPORDÀ INTERNACIONAL

Area de Servicio para el Centro de Inspección Fitosanitaria Vilamalla

- Plan de Ordenación aprobado por la C.P.U. el 7/10/74 (B.O.P. 19/10/74).
- Plan de Urbanización aprobado por la C.P.U. el 22/11/76 (B.O.P. 18/12/76).
- A 4 kilómetros al Sur de Figueras.
- A 3 kilómetros de la salida 12 (zona peaje) de la Autopista A-17.
- A 1 kilómetro de la estación de ferrocarril de Vilamalla.
- Al pie del Cinturón de Ronda Este de Figueras (hoy N-II).
- Viales de 17 y 15 metros de anchura.
- Agua, electricidad y teléfono.
- Porcentaje de edificación superior al 85 por ciento.
- Oficina bancaria.
- Locales disponibles para oficinas.
- Báscula puente.
- Depacho Aduana y TIR - Inspección FITO y SOIVRE.
- Próxima construcción de 100 viviendas por la Caja de Ahorros Provincial de la Diputación de Gerona.

información:

PRODASA

VILAMALLA

tel. 50 04 12

ext. 36

apartado 162

FIGUERAS